

Repertorium clarissimi viri domini
Johannis **H**ilii: in vtroq; iure do-
ctoris excellentissimi.

Absenti q̄ri-
tur actio ex

cōtractu p patrē celebra-
to etiā si fili⁹ cuius noie cō-
trahit sit nāfalis tm̄ dū/
modo fili⁹ ratificet contra-

ctum .7 b̄ ē verū de eq̄tate canonica etiā si cō-
tractus fuerit celebrat⁹ p eplam patri 7 nō fi-
lio transmissam nōt **Ro.** conclu. ccxliij. 7 vide
in vbo snia. in vbo electio. in vbo p̄sumptio
in vbo p̄sens. in vbo stipulatio. in verbo gra-
tia .s. gra p quam q̄s sit.

Absens in fuitio pape an habeat p̄p̄te 7 re-
sidente. dic q̄ sic. vt in. c. cū dilect⁹ de cle. non
resid. 7 idē de absente i seruitio epi vel ecclie.
vt p̄t̄ eo. ti. c. ex pte. ij. 7. c. ad audiētā. vide
Jo. an. de consue. c. fi. li. vj. in nouel. 7 qd̄ ibi
nō. domi. de sancto gemy. q̄ dicit q̄ sit extētio
de casu vō ad fictū qn̄ ius equiparat casuz fi-
ctum vero. sicut ē in. c. ad audiētā. 7. c. ex pte
ij. de cle. nō resid. licz ip̄e nō alleget. 7 ista etiā
fuit mens **Jo. an. licet p̄ alia verba loquat.** 7
vide. f. sub vbo p̄ns. 7. f. s. primo.

Absens nō habet p̄sentem nisi i casib⁹ exp̄ssis
in iure. qz est qd̄a fictio q̄ nō pōt allegari nisi i
casibus in iure exp̄ssis. nō. **Jo. an. de cle. non
resid. in. c. ex pte. ij. p quo ē casus in. l. ij. s.
hec vba. ff. de nego. ges. 7 illā. l. allegat. Bar.
ad b̄ p singulari in. l. oēs ppli. ff. d. iusti. 7 iu.
vide supra. s. primo.**

Absenti si sit donatio nemine p eo recipiente.
nullum ius nec aliqua actio sibi acquiri nōt
glo. **C. de donati. l. nec ambigi. 7 de sacrosā.
ecclie. l. illud. 7 nōt Cy. 7 Bar. in. d. l. illud. p̄-**
dicta intellige nisi fiat donatio p eplam dona-
tario directā. vt. **C. de donati. l. si aliqd̄** Sed
de eq̄tate canonica dici pōt qz etiāz p̄mo casu
valet donatio facta absenti sicut dic̄ **Jo. an.
de donatione facta pte absente in. c. si cautio
i. ij. colū. de fide instru. vide s̄b vbo stipulatio
vbi de b̄ in p̄n. Sed **Jo. an. in addi. spe. in ti.
de cessi. acti. s. p̄sequēter. in p̄n. dic̄ qz non va-
let donatio siue cessio ex causa donationis vl̄
ex alio titulo facta absenti nemine p eo recipi-
ente. nisi iterueniat nūci⁹ vel eplā. vel nisi ali-
quo p eo recipiēte iterueniat ratihabitio.****

Absenti si lex dicat aliqd̄ acq̄ri. debet itelligi i-
terueniēte nūcio vel eplā nōt glo. ff. de actio.
7 ob. l. p̄sensu. idēz nōt **Bar. ff. de p̄cura. l. in
causa. s. si ex pte. vide Bal. C. mā. l. p diuer-
sas i xiiij. questione.**

Absens in fuitio legati habet p̄p̄te 7 censet
residēs quo ad puinciā sibi cōmissam. idēz in
eo q̄ residet cū cardinali s̄m p̄suetudinē q̄ ser-
uat s̄m **Hosti.** Sed veri⁹ est s̄m **Jo. an. qz oi-
bus cardinalib⁹ sup b̄ puilegia p̄cedūf.** Sed
residēs cum archiepiscopo non censet p̄sens
vt nō. **Jo. an. in. c. cū dilect⁹. de cle. nō resid.**
Est tñ differētia an q̄s cēseat residēs. an vero
sit puilegiat⁹ qz in absentia fruct⁹ p̄cipiat acsi
resideret. qz p̄mo casu habet p̄p̄te 7 residen-
te quo ad oia. 7. ij. dūtayat quo ad fructū p-
ceptiones. 7 nota. **Jo. an. in. c. fi. de p̄sue. lib.
vj. sup vbo p̄alle. in nouel.**

Aceptatio si fiat p̄ expectatē p̄mo d̄vno
b̄nficio. postea de alio. 7 nō constat qd̄
d̄bus acceptatū fuerit qz eadem die acce-
ptata fuerūt ambo. electio ē eadē. idē si diuisim
acceptauerit si i acceptatiōe sc̄bi p̄stetur qz
non vult dimittere p̄mū. 7 nō. archi. xxi. q. j.
relatio.

Acta facta corā iudice seculari an faciāt
fidē corāz ecclesiastico 7 ecōtra. vide s̄b
vbo iudex. s. iudex ecclesiasticus. 7 vī
de sub vbo p̄ducens.

Acta pbatoria p̄cernētia merita cause p̄cedūt
a pari cū snia. vt cui p̄iudicaret snia. p̄iudicēt
illi acta. nō. **Jo. an. de iudi. at si clerici. i p̄n.**

Acta an possent p̄bari p̄ testes. vide sub vbo
p̄batio. s. p̄bari possunt acta.

Acta pp̄rie sūt illa q̄ in iudicio fiunt. 7 ideo p̄ri-
ma cōmissio d̄ citādo partē cū fiat ante iudici-
um. non est de actis. nota. **Jo. an. de iudi. c. i.
xli. examinem⁹. 7 nota. Ro. cōclusiōe. ccclij.
nā 7 libell⁹ si porrigat an citatiōem. nō est de
actis. nō. Jo. an. eo. ti. xli. opponit. ij. Item
p̄fessio facta corā iudice nō tñ aīmo ligandī
neclitē p̄stādī. nō ē pp̄rie act⁹ iudicial nō.
**Jo. an. de iudi. at si clerici. in p̄n. vbi vult ex
glo. sicut nec appellatio nec ap̄loz datio. nō.
Ro. p̄clu. ccxxj.****

Acta an possent p̄ notariū recipi 7 scribi in ab-
sentia iudicis. vide s̄b vbo notarius. s. nota/
rius cause.

Actoꝝ appellatiōe cōp̄hēdit snia diffinitiuā.
ff. de re iudi. l. actoꝝ. 7 nō. glo. f. ff. de iu. fil. l.
in fraudē. s. neq;. 7 ita tenet **Jo. an. in addi.
spe. ti. de sen. in p̄n.**

Actore nō p̄bāte re⁹ absoluit etiā i b̄nfi-
cialib⁹. lz ip̄e re⁹ nullū ius habeat. nō.
**Ro. p̄clu. ccclv. 7 notat sub vbo cōtu-
mar. s. editio. 7. s. j**

Actore nō p̄bāte debet re⁹ diffinitiuē absolui.
7 actori sup petitis p̄petuū silētiū ip̄oni. licet
re⁹ nullā petitionē dederit nō. **Ro. p̄clu. cxvj
vide sub vbo re⁹. s. re⁹ p̄uētus. 7 sub verbo li**

bellus. §. libellus si ē datus.
Actore nō pbāte qñq̄ ferf absolutoria p ipso
 actore puta qñ actor possessor ⁊ re nō posses/
 sor petūt sibi bñficiū adiudicari tūc enī q̄libet
 ē actor ⁊ re. vñ neutro pbāte absoluit q̄libet
 ab impetūde alteri. als stat regla actore nō
 pbāte re absoluit. nō. Ro. ꝑclu. xv. ⁊ si i ca/
 su ꝑdicto re dedit obiectū ⁊ non pbavit. de/
 bet i expēsis ꝑdēnari vt nō. Ro. ꝑclu. cclij.
Actore ꝑtumace i nō veniēdo añ litē ꝑtestatā.
 debet re absolui ab obfuaōe iudicij si h̄ pe/
 tat. ⁊ actor i expēsis cōdēnari. ꝑmissis tribus
 monitionibꝫ ꝑ audiētā ⁊ q̄rta ex supabūdātī
 vt Ro. ꝑclu. lxxvj. Si aut̄ nec re neqꝫ actor cō/
 paruit. tūc lz edictū sit. circūductū q̄ ad actuz
 fiēdū i termino citatiōis. tñ actore postea cōpa/
 rente ꝑt de nouo ad illū actuz ⁊ ad alios ꝑce/
 di ꝑtra reū ꝑ audiētā ꝑtradictaz si ꝑma cita/
 tio fuit ad totā causam vsqꝫ ad sniaz iclusiue.
 nō. Ro. ꝑclu. cccxxxvj. qd ꝑcedit tā in citati/
 one iuris q̄ hois. nō. Ro. ꝑclu. cxxvij.
Actor i causa bñficiali. mortuo reo ⁊ possessore
 ꝑt petē vt ꝑ audiētā ad vltiora ꝑcedat cō/
 tra oēs q̄rū iterest. ad finē q̄ bñficiū sibi adiu/
 dicet ⁊ fructꝫ seq̄strati ei dēt nō. Ro. ꝑcl. xiiij.
Actor si agit sup turbatiōe ⁊ molestatiōe bñ/
 ficij qd̄ asserit ad se spectare. sufficit q̄ ꝑbet d̄
 iure suo lz nō ꝑbet turbatiōez. qz adūsariꝫ sa/
 tis turbat ⁊ ipedit qñ i iudicio se opponit ar.
 ff. de ac. re. do. l. pōp. in fi. qd̄ est verū si actor
 nō possidet ⁊ impedit ne possessionē habeat.
 Quid aut̄ si possideat. dic vt nō. cōpos. de re/
 scrip. mādatū. ⁊ itē q̄ro de illis. ⁊ melius per
 Bal. in l. ordinarij. l. de rei v̄. vbi dic̄ q̄ si
 re se opponit asserēs se possidere: sufficit. qz
 eoꝑo actore i possessione turbat. secꝫ si simpli/
 citer negat itētiōne actoris. ⁊ vide Bar. ff. vti
 possi. l. j. §. huiꝫ aut̄. ⁊ meliꝫ i l. si ꝑus. in. v. cō/
 clu. de noui ope. nūcia. Sz ibi loq̄t de turba/
 tione turl ⁊ nō possessiōis vt lapꝫ alle. cōsilio
 lxx. vbi loq̄t de turbatione possessiōis. ⁊ In/
 noc. de resti. in ite. in. c. ij. i glo. ꝑ monachos.
 circa mediū. ⁊ mirū videf. vide oīno sup ver/
 bo turbatio. ⁊ ꝑ. §. actor agēs possessorio.
Actor lz nullā habeat actionē in esse ꝑductā.
 ꝑt tñ iudic̄ secularis officij iplorare qñ reus
 locupletaret cū aliena iactura. ⁊ tūc itimatio
 ne facta debet iudex ex iplorato officio puidē
 re. nō. Jo. an. de iudi. dilecti. ⁊. lz an agenti.
 videf tñ q̄ i casu ꝑdicto nō possit actio deficē
 re ꝑ l. si me ⁊ ticiū. ff. si cer. peta.
Agere an possit ille q̄ hz exceptiōez ꝑtra adu/
 sariū. ⁊ iplorare officij iudic̄ ne ab eo inq̄te/
 tur. ⁊ corā q̄ iudice h̄ petere debeat. vide sub
 vbo exceptio. §. exceptionē habēs.
Actor an possit plures actiōes simul i eodez li-

bello deducere vel agē ex titulo duplicato. vi
 de s̄b vbo libellꝫ. §. libellꝫ ꝑt formari. ⁊ s̄b ver/
 bo dñs. §. dñs ex vna causa ⁊ agere ex titulo
 duplicato. vide sub vbo renūciato. §. renūci/
 are videf q̄s iuri. ⁊ sub vbo actio. in ꝑn.

Actor si ꝑbarius validū lz deduxit iualiduz.
 an obtinere debeat. vide sub vbo ꝑbatio.

Actor lz i agēdo nō possit pluribꝫ ꝑtrarijs iuri/
 bus vti appellādo. tñ ⁊ etiā replicādo sicut ⁊
 reꝫ excipiēdo ꝑt iuribus ꝑtrarijs se tueri. nō.

Jo. an. i de. si appellatiōem ad fi. de ap. ⁊ ibi
 glo. ⁊ nō. Bar. ff. de appel. l. exp̄ssum. ⁊ de ex/
 cep. l. nemo. in fi. ⁊ facit qd̄ nō. gloj. de reg. iu.
 c. exceptionē. in fine.

Agere an possit q̄s vt declaref dñs rei quā pos/
 sidet. vide s̄b vbo libellꝫ. §. libellꝫ i rei v̄dicē.

Actor nō ꝑt reū corā diuisis iudicibꝫ etiā ex di/
 uersis causis recōuenire. ⁊ an reꝫ recōuen̄ ꝑof/
 set ꝑdēte iudicio trahere actoreꝫ ꝑ viā recōue/
 tiōis corā alio iudice. vide tex. i. c. dispēdia. d̄
 resc̄pti. li. vj. ⁊ qd̄ ibi nō. ꝑ glo. ⁊ doc.

Actor agēs ꝑditiōe ex. l. diffamari. nō tenet li/
 belliū offerre nec litē ꝑtestari nec aliū iudicia/
 riū ordinē obseruare. debet tñ petē terminuz
 adūsario assignari isra quē doceat d̄ iure suo.
 als si nō doceat: postea nō audif. vt nō. Bal.

in. d. l. diffamari. l. de inge. manu. ⁊ Bar. in
 l. mācipioꝫ. de oper. liber. ⁊ Inno. de offi. or/
 di. i. c. q̄rēte. in. ij. glo. iūcto eo qd̄ ipenō. i. c.
 latoꝫ. q̄ si. sūt legit. debet tñ actor anteqꝫ termi/
 nū assignari petat. docere q̄ adūsariꝫ diffama/
 uit. vt nō. Bar. in. l. ticia. in fi. ff. d̄ accusa. ⁊ si

adūsariꝫ i termino nihil ꝑbet. ferf ꝑtra et̄ snia
 ꝫ quā cōdēnat vt decetero nō infamet. ⁊ sup/
 dicta infamatiōe ꝑpetuū silētiū sibi imponat
 nō tñ ꝑnūciat actori aliq̄d ius cōpetē circa id

de q̄ fuit diffamatus. vt nō. Bal. in. d. l. diffama/
 mari. ⁊ Inno. i. c. causaz. ij. q̄ si. sunt le. Et di/
 cta snia non ē diffinitiuā lz interlocutoria. ad
 quā ferēdā debet adūsariꝫ solēniꝫ citari ꝫ tria
 edicta. als nō ꝑt ferri dicta snia vt nō. Bal. in

d. l. diffamari. Antho. dic̄ q̄ ē diffinitiuā i. c.
 cū olim. de testi. penul. colū. i fi. ⁊ idem sentit
 Bar. i. d. l. ticia. ⁊ actor agēs ꝑditiōe. ex. d. l.
 diffamari debet agē corā iudice ipius actoris
 nō corā iudice ipiꝫ adūsariꝫ. vt nō. Inno. i. d.

c. latoꝫ. sup vbo oīno. sub vbo exceptio. §. ex/
 ceptionē habēs.

Actor si petit electionē vel sniaz ꝑfirmari vel i/
 firmari. vel bñficiū. vel aliā rē sibi adiudicari
 an ꝑ reo ꝑtra ipm actoreꝫ possit ferri snia etiā
 adiudicatoria. nō data aliq̄ petitiōe ꝫ ipm re/
 um. Inno. tenet q̄ sic i. c. cū ꝑtingat. d̄ off. de

le. Sz hosti. ⁊ Jo. an. ⁊ an. alif distinguūt i. c.
 ex ꝫ questione. de resti. spo. vbi oīno vide.
Actor agēs possessorio tāqꝫ spoliatꝫ hz ꝑbare

duo. scz se possedisse. 7 spoliatū fore. d. offi. de le. 7 sultatiōi. Si tñ pbet se possedisse 7 adūsariū nūc possidē. psumit q adūsari⁹ actorē spoliauerit vt sentir an. i. c. suborta. d. re iudi. imo eo ipso q adūsarius iterdicto vñ vi puet⁹. se i iudicio opponit. pbat spoliatio fm Inn. i. d. c. suborta. sz ibi loq̄t i possessiōe q̄ q̄s p̄t spoliari solo xbo 7 aīo spoliatī. puta i possessiōe vñ q̄si subiectiōis. nā eo ipso q̄ q̄s negat se subiectū 7 dicit se nō velle obedire illi cui ē subiect⁹ 7 d. facto nō obedit. p̄uat 7 spoliat eū q̄si possessiōe subiectiōis. p qd̄ videt sec⁹ eē i possessiōe rerū corpaliū. qz nō p̄t q̄s inuit⁹. solo xbo adūsariū p̄uari. 7 vide s. s. actor si agit.

Accusator nō debet audiri petens accusatū citari nisi p̄us se inscribat. qñ accusat⁹ debet venire d. lōginq̄. nō. Jo. an. de accu. c. f. 7 idēz tenet ibi an. lz vterqz dicat ibi q papa 7 trariū fec̄ i. c. licz. e. ti. Spe. dicit q lz h̄ sit vey d iure. n̄ tñ fuaē d̄ p̄suetudie vt ipse nō. i. ti. d. accu. s. i. v. his igif. 7 v. nec mirū.

Accusator aut an euitet infamiam si añ sniaz soluit id in q si pdēnaret infamis efficeret. vide sub xbo infamis. s. infamiā vitat.

Accusator si nō p̄t pati penā talionis. dz se obligare ad aliā penā arbitrio iudicis iponēdā. si nō pbauerit accusatiōez. nō. spe. d. adul. s. f. v. si q̄rif. 7 idē nō. do. an. i. c. sup his. d. accu. in fi. in. j. colūna.

Accusator lz se nō inscribat ad penā taliōis debet tñ ad illā pdēnari si nō p̄bet. vt nō. archi. iij. q. iij. c. null⁹. s. inscriptio. idem tenet Jo. an. in. d. c. sup his. de accu. ij. glo.

Accusator regularit̄ tenet se inscribē. alif n̄ tenet accusat⁹ r̄ndere. vt nō. archi. iij. q. iij. c. null⁹. s. inscriptio. fallit i mult̄ casibus q̄s nō. hosti. i. sūma. de accusa. c. q̄liter pcedat.

Accusator si accusat d̄ crimie ciuilit̄. an teneat se inscribere. vide sub xbo ciuilit̄. s. f.

Adherēs. vide sub xbo testis. s. testis eē nō p̄t ille q̄ est adherēs.

Adept⁹. qd̄ h̄ xbu ipoztat. an adeptiōem iuri vel possessiōis. vel vtriusqz. vide sub xbo assecutus.

Aiudicatio p̄t fieri mihi d̄ re mea. derebus eccl̄. n̄ alie. c. f. li. vj. 7 ibi nō. Jo. an.

Aiuctū. vide qd̄ opef xbu rōne adiucti s. sub xbo xba. s. xbu rōne.

Administratoz nō dz p̄p̄e h̄re bñficiū nec titulū i bñficio cu⁹ administratio ē sibi p̄cesā vt colligif ex nō. p. do. an. i. c. de. 7 si p̄ncipalis. vbi i glo. sup xbo electiōez d̄ rescriptis 7 vide sub xbo dignitatis. s. dignitas venit.

Administratoz eccl̄ie cathedralis vñ alteri⁹ eccl̄ie inferioris. p̄t oīa facē q̄ posset p̄lat⁹ h̄is eccl̄ie siā i titulū. excepto misterio cōsecrationis. de

elec. is cui. li. vj. idō p̄nt bñficia p̄ferre vt nō. ibidē Jo. an. sup. iij. glo. in nouella.

Aduersari⁹ me⁹ dz ois ille q̄ mihi i lite etiā p̄ aliū mota adūsaf. qd̄ nōf. p̄p̄ statuta repellētia aduersarios ab accusādo. nō. an. de iudi. c. f. v. nota scdo aduersariū.

Adulteriū an sit mai⁹ delictū alijs oibus vide sub xbo delictū. s. delictū adulteriū

Aduocati p̄fessio nō nocet dño. de ap. c. cū causaz. ideo p̄ eū fit lit⁹ p̄tel. si dño p̄sente 7 nō p̄tradicēte fiat. vt no. an. in. c. pastoral. de iudi. vide tex. 7 glo. de cēsi. c. oli. 7 vide sub xbo lex. s. lex siue quota legis.

Aduocati eozūqz filij 7 nepotes an possint p̄ci nuli debito carcerari. vide sub xbo carcerari. s. carcerari nō potest.

Aduocat⁹ an p̄dat ius qd̄ hz in re sup q̄ p̄ alio officiū aduocatiōis p̄stat. vide sub xbo renūciatio. s. renūciare videt.

Aduocat⁹ an possit eē testis p̄ cliētulo suo. durate aduocatiōis officio vñ eo finito. vide sub xbo testis. s. testificari nō p̄t aduocat⁹

Aduocati an p̄dāt p̄uilegia collegij si aliq̄b⁹ an nis a ciuitate absentes steterit. vide sub xbo collegiū. s. ij.

Alias hec dictio ē exclusiua q̄litate 7 defect⁹ ac vitij p̄narrati. vt patz ex tex. de cor. vi. c. significauit.

Alimēta q̄ debēt iure sanguinis. nō p̄nt peti iure actionis sed officio iudicis. nō.

Alimēta q̄ debēt iure sanguinis. nō p̄nt peti iure actionis sed officio iudicis. nō. Bar. i. l. si q̄s a liberl. i p̄n. ff. de libe. ag. 7 nō p̄nt peti p̄ tpe p̄terito. s. p̄ futuro dūta/ rat. vt nō. Bar. i. l. libertat⁹ q̄s. s. f. ff. d. ali. et ciba. 7 vide sub xbo mōach⁹. 7 sub xbo pater.

Alimēta q̄ debēt alicui miseratiōis causa. non p̄nt peti si ille cui debent p̄t ex operibus suis victū sibi q̄rere. vt nō. p. glo. Bar. 7 Bal. in. l. si marit⁹ i id. ff. solu. ma. 7 talia alimēta nō debēt fm dignitatē p̄sone. s. fm necessitatē vi/ uēdi fm Jac. d. arena 7 Bal. i. d. l. si maritus

Alimēta q̄ miseratiōis causa post mortem viri debēt ab ei⁹ heredib⁹ vxori. infra añū q̄ dos nō soluit ita demū p̄nt peti si vxor aliūde non hz vñ se alat. s. post añū p̄t alimēta petere vi/ more. lz aliūde se alere possit. qz tūc petit vt in teresse. vt nō. Bal. i. l. f. s. cū aut. l. de reit vx.

Alio casu incūbit onus p̄bandi vxori qz alia bona nō hz de q̄b⁹ se alere possit. qz il/ la negatiua ē sūdamētuz sue itētiōis iux nōta p. glo. Bar. 7 Bal. in. l. si xō. s. f. ff. q̄ fatif. co/ giū. 7 eodē casu q̄ debet vxor miseratiōis cau/ sa alimētari. tenet cuz heredib⁹ viri habitare 7 ibi opari. si heredes volūt 7 ipa honeste ha/ bitare p̄t. 7 si non opat̄. debet tātomin⁹ p̄ ali/ mētis recipe quātuz ē p̄cium operarū vt nō. Bal. i. l. diuortio. i p̄n. ff. solu. ma. imo si ope

Alio casu incūbit onus p̄bandi vxori qz alia bona nō hz de q̄b⁹ se alere possit. qz il/ la negatiua ē sūdamētuz sue itētiōis iux nōta p. glo. Bar. 7 Bal. in. l. si xō. s. f. ff. q̄ fatif. co/ giū. 7 eodē casu q̄ debet vxor miseratiōis cau/ sa alimētari. tenet cuz heredib⁹ viri habitare 7 ibi opari. si heredes volūt 7 ipa honeste ha/ bitare p̄t. 7 si non opat̄. debet tātomin⁹ p̄ ali/ mētis recipe quātuz ē p̄cium operarū vt nō. Bal. i. l. diuortio. i p̄n. ff. solu. ma. imo si ope

Alio casu incūbit onus p̄bandi vxori qz alia bona nō hz de q̄b⁹ se alere possit. qz il/ la negatiua ē sūdamētuz sue itētiōis iux nōta p. glo. Bar. 7 Bal. in. l. si xō. s. f. ff. q̄ fatif. co/ giū. 7 eodē casu q̄ debet vxor miseratiōis cau/ sa alimētari. tenet cuz heredib⁹ viri habitare 7 ibi opari. si heredes volūt 7 ipa honeste ha/ bitare p̄t. 7 si non opat̄. debet tātomin⁹ p̄ ali/ mētis recipe quātuz ē p̄cium operarū vt nō. Bal. i. l. diuortio. i p̄n. ff. solu. ma. imo si ope

Alio casu incūbit onus p̄bandi vxori qz alia bona nō hz de q̄b⁹ se alere possit. qz il/ la negatiua ē sūdamētuz sue itētiōis iux nōta p. glo. Bar. 7 Bal. in. l. si xō. s. f. ff. q̄ fatif. co/ giū. 7 eodē casu q̄ debet vxor miseratiōis cau/ sa alimētari. tenet cuz heredib⁹ viri habitare 7 ibi opari. si heredes volūt 7 ipa honeste ha/ bitare p̄t. 7 si non opat̄. debet tātomin⁹ p̄ ali/ mētis recipe quātuz ē p̄cium operarū vt nō. Bal. i. l. diuortio. i p̄n. ff. solu. ma. imo si ope

essent tales q̄ ex eis vxor possit sibi victuz q̄-
rere. nō tenent heredes aliq̄ alimenta p̄stare
vt nōf. s. s. primo.

Aliq̄s. h̄ relatiuū ponit diuinitatē et plita-
tē iter multos. nō. Ro. p̄du. xv.

Al. an hec dictio implicet vide tex. d̄ re-
scrip. c. sedes. de. nō p̄t. d̄ p̄cu. et de. j. d̄
p̄bē. et Jo. an. de p̄bē. cū null. li. vj. i. no
uel. et Jo. an. in de. j. de rescrip. et per eundez
in. d. c. sedes. et vide sub v̄bo gen.

Altare. portatile an possit p̄ ep̄m alteri
p̄cedi. vide sub verbo missa.

Aternatiua. materiam alternatiue vide
plene p̄ Bar. in. l. si is q̄ ducēta. s. vtrū.
ff. de rebus dubijs. et l. j. e. ti.

Aternatiua vel. aliq̄n ponit p̄ id ē. nō. glo. in
l. ij. ff. ad. l. acq̄l.

Aternatiua nō reddit rem dubiaz q̄n i vtrāq̄
p̄tē p̄cludit intentū allegātis causaz. nō. glo.
in. c. pia. de excep.

Aternatiua si cadit iter res. electio ē debitoris
si cadit inē actiōes. electio ē creditoris. idez si
cadit mixti inē res et actiōes. nō. Bar. ff. d̄ v.
ob. l. stipulatiōes. nō diuidūt. in p̄n. v. septi-
mo querit.

Aternatiu vicib⁹ si qd fieri d̄z paritatē significat
vt p̄tz i aut. de alie. et emphi. i p̄n. i tex. et glo.
i de. ij. de iure pa. ff. q̄n dies vsufruc. legit. ce-
dit. l. j. in p̄n. et ff. de vsu. l. v. et ff. de vsufruc.
l. quotiēs. in p̄n.

Ambasiator q̄ i legatiōez iuit p̄re publi-
ca ciuitatē sue vel etiā p̄ d̄no suo. non p̄t
durate legatiōe sua p̄ueniri. d̄ fo. cōpe. c.
fi. qd̄ q̄lit̄ itelligat. vide ibi p̄ Inno. et Jo. an.
Ambasiatori donata nō cedūt ei⁹ lucro vel il-
loz quoz ambasiator erat. vide Jo. an. d̄ ap.
a collatiōe. li. vj. i glo. vlt. sup. tex. i nouel.

Ambasiatori an sint reficiēda dāna p̄ eū passa
si forte fuit in itinē capt⁹ vel reprobat⁹ vide
Bar. ff. de fur. l. si seru⁹. qd̄ nō. Bal. i. l. inter
causas. s. an̄ oia. ff. mā. et p̄ spe. i ti. de iudi. s.
specialia. v. illd̄ aut. et v. sequē. et nō. Inno. et
Jo. an. d̄ iur̄iur. c. sic. et Jo. an. i. c. significāte
de pigno. et do. an. i. c. olim. v. venio ad q̄ntū
de resti. spo. et vide oīno Bar. i. l. si i bis. i p̄n.
ff. solu. ma. et l. si merces. s. culpe. ff. locati.

Ambitiosus d̄z symoniaz cōmittere. nō.
Jo. an. de p̄ben. qz̄ intātū. et talis ē infa-
mis. nō glo. f. q. j. nullus.

Anim⁹ p̄bat ex p̄sūptiōib⁹ et p̄iecturis et
q̄nq̄ p̄ iuramenta. nō. glo. de sica. l. j.
vide glo. et Bar. ff. q̄bus ex cau. i pos. ca. l. ful-
cim⁹. s. qd̄ si aut.

Anim⁹ p̄bat ex v̄bis et facti p̄cedētib⁹ nō. gl. ff.
d̄ do. ex. l. ap̄d̄ cellū. in p̄n. d̄ p̄sti. pe. l. j. s. eu3
qui. nā p̄ circūstantias p̄bat anim⁹ i foro p̄ie

tiofo. nō. glo. in de. j. de homici.

Ante. hec dictio i assignatiōe termini sta-
tuti ad aliqd̄ faciēdū an̄ decimā diē stat
iclusiuē vt̄ itelligat an̄ decimā diē cōple-
tā. vt̄ nō. sub v̄bo termi⁹. s. si ē assignat⁹.

Antecedēs si ē phibitū. itelligit phibitū
et p̄sequēs. d̄ elec. q̄lit. et c. q̄lq̄s. et c. de
legib⁹. l. nō dubiū. et vide sub v̄bo lex. s.

Antiq̄ facta an̄ p̄sumat̄ i lex q̄ phibet.
dubio rite et legitime facta. vide sub v̄bo
p̄sūptio. s. p̄sumit̄ p̄ factis.

Antiquū factū d̄z qd̄ excedit spaciū cētū vlt. xl.
ānoz. nō. an. d̄ testi. c. veniēs. i penl. co. ad fi.

An⁹ i rōna curia incipit a die natiuitatis
xp̄i vt̄ nō. Ro. p̄du. xlviij. S̄z i p̄tib⁹
anglie et frācie incipit ab incarnatione.
vt̄ nō. Ro. p̄du. cv.

Ann⁹ icept⁹ nō habet p̄ cōpleto i b̄nificijs cōfe-
rēdis. q̄n p̄stitutio dicit q̄ nō dent̄ b̄nificia ni-
si habētib⁹ tot ānos. nō. Ro. p̄du. cccxij.

Appellatio suspēdit sniaz. nō. Ro. p̄du.
cccl. s̄z nō suspendit p̄firmatiōē ex iudi-
ciū factā. et p̄sequēter nec alia ex iudicia-
lia. nō. do. an. d̄ app. p̄stitut⁹ i penul. colū. fal-
lit i sentētij̄s cēsura3 q̄ nō suspēdūt p̄ appella-
tiōē vt̄. j. s. p̄xi. et vide sub v̄bo iudex. s. litl
p̄testatio. et sub v̄bo renūciatio. s. renūciari nō

Appellatio sic nō suspēdit sniaz (p̄t iuri.
excōis tā lata. ita nec sniaz suspēsiōis. casus
ē als in. c. is cui. de sen. ex. li. vj.

Appellatiōis causa ē eadē cū p̄ncipali. t̄n̄ instā-
tie sūt diuerse. nō. Ro. p̄du. xxj.

Appellatio p̄t iterponi etiā ex iudiciū. et s̄l̄iter
p̄nt apli ex iudiciū dari. nō. Ro. p̄du. cccxxj.
Appellatio sola deuoluit etiā cognitiōez nulli-
tatis. nō. Ro. p̄du. cccxxij. et sic p̄tz q̄ a snia
nlla p̄t appellari. nō. do. an. d̄ app. dilecto. et
p̄t iudex appellatiōis p̄nūciare eā eē nullaz.
qd̄ dic vt̄ ibi. et vide. j. appellās a snia nlla.

Appellatio etiā a snia nlla deuoluit cāz ad cu-
riā. nedū appellatiōis s̄z etiā negocij p̄ncipalē.
et in vim talis appellatiōis p̄t appellās p̄seq̄
etiā nullitatē. nō. Ro. p̄du. cccxlj.

Appellās ab iterlocutoria tenet exp̄mē aliquā
cām nullitatē vt̄ iniq̄tatē sic q̄n appellat a gra-
uamine. als si valet appel. nō. Ro. p̄du. vij.

Appellās a grauamie vno vel plurib⁹ exp̄ssis
adiecta clausula generali et ab oib⁹ alijs graua-
minib⁹ q̄ ex acti vel p̄cessu colligi p̄nt. nō p̄t p̄
sequi nisi grauamia exp̄ssata. et dicta general
clausula nihil opaf. s̄z p̄ iustificatiōe graua-
minis exp̄ssi b̄n̄ possit appellās adducē gene-
raliter oēs causas grauaminis q̄ apparent ex
actis. nō. Ro. p̄du. v.

Appellās a snia lata sup̄ reuocatiōe attēptato-
rū tenet causas grauaminis exp̄mere. qz̄ q̄ ad

hoc habet piterlocutoria. s3 p̄t etiaz causas
nō exp̄ssas p̄seq̄ r p̄ nouas p̄batiōes d̄ iusti-
cia docere. qz q̄ ad h̄ habet p̄ diffinitua. nō.
Ro. 2clu. viij.

Appellatio exiudicialis si ē cōmissa alicui au-
ditori i palatio ap̄lico. statim post cōmissiōez
claudunt̄ r ligant̄ man̄ executoris. s3 añ cō/
missionē non. nō. Ro. cōclu. cccxxij.

Appellatiōe ad curiā i p̄tib⁹ interposita siue añ
sniāz siue post. auditor cui appellatiōis cau-
sa cōmittit̄ inhibet iudici a q̄ stat̄i cuz p̄stat̄i-
bi appellatū r p̄ appellatiōem causaz ad cu-
riā deuolutā. als nō. nō. Ro. cōclu. xj.

Appellatiōe a grauamie ad curiā i p̄tib⁹ inter-
posita. auditor cui p̄mittit̄ cā appellati. cū ne-
gocio p̄ncipali r cū p̄tate citādi ad p̄tes. p̄t d̄
eq̄tate r d̄ stilo curie inhibere iudici a q̄. etiaz
añ decretā citatiōez. nō. Ro. 2clu. xxj. qd̄ in/
telligo p̄cito sibi de appel. r deuol. vt. s. p̄.

Appellatio a grauamie iniusta si ē i p̄tibus ad
curiā interposita r auditori in curia cōmissa si-
mul cū negocio p̄ncipali r cū p̄tate citādi ad
p̄tes. s3 auditor p̄nunciet male appellatū. tñ
fm̄ stilū curie nō fit remissio ad p̄tes. s3 reman-
et cā i curia. r h̄ p̄p̄ appositōez man̄ pape
l3 forte de iure p̄trariū sit. nō. Ro. 2clu. xj.

Appellatiōe i curia interposita ab auditore ca-
mere vel ab alijs iudicib⁹ in curia. p̄t auditor
cui facta ē cōmissio appellatiōis citata p̄te ad
dicēdū p̄tra cōmissionē. stat̄i ibibē nisi iudex
a q̄ fuit cardinalis vl̄ coauditor palatiū. q̄ casu
ñ fit inhibitiō añ obf̄uatiōez triū emioz. nō.
Ro. 2clu. xj. S3 nec tūc f̄uat̄ ill̄ em̄is d̄z inhi-
beri si appellatiō fuit interposita ex cā manife-
ste friuola. r l3 ibi beaf. nihil opaf̄ nec ipedif̄
p̄ h̄ p̄cessus iudici a q̄. nō. Ro. 2cl. cccxxvij.

Appellatiōe interposita r inhibitiōe secuta. p/
cessus fact⁹ p̄ iudicē a q̄ p̄ inhibitiōez ē null⁹.
idē d̄ p̄cessu facto post appellatiōez legitimā
r añ inhibitiōez. nō. Ro. 2clu. cxxvj. Procef-
sus at̄ fact⁹ p̄dēte termino ad recipiēdū ap̄los
hñ valet fm̄ 3o. an. vt nō. Ro. cōclu. cxxiiij.

Appellatio iniusta a grauamie si ē i curia inter-
posita ab auditore camē vl̄ alijs iudicib⁹ i cu-
ria. s3 auditor palā p̄nunciet male appellatuz.
tñ nō remittit̄ cam̄ ad p̄mū iudicē fm̄ stilū cu-
rie nisi p̄m⁹ iudex fuerit cardinalis vel coau-
ditor. nō. Ro. 2clu. xj. in fi.

Appellari p̄t a futur⁹ grauaminib⁹ i causis bñ
ficialib⁹. r ē i illis speciale. nō. Ro. 2clu. cxi. i
alijs nō p̄t a fuō grauamie appellari nisi i ex-
iudicialib⁹. r qñ a fuō grauamine appellat̄
t̄ps p̄sequēdi appellatiōez nō currit a die ap-
pellatiōis. s3 a die q̄ grauamē inferf̄. vt i de.
Appellatio q̄ fit a cardinali si (sic. d̄ appel.
ue añ sniāz siue post. nō p̄sueuit fm̄ stilū curie

cōmitti in palatio s3 cōmittit̄ alteri cardinali
nō. Ro. cōclu. xj. in fi.

Appellatio generalis a fuō grauamie r p̄tra
incertā p̄sonā. valet dūmodo sit certa q̄ ad rē
r factū. nō. Ro. cōclu. cccxc.

Appellatio nō itelligit̄ deserta l3 appellās nō
cōpeat i termino progato ad recipiēdū ap̄los
idem si nō cōpareat i termino anticipato. nō.

Appellatio ñ cēset (Ro. 2clu. cccxxxix. i p̄n.
deserta l3 appellās ap̄los sibi p̄ iudicē p̄ ter-
minū iuris oblatos nō receperit. dū tñ eos i-
fra terminū iuri debite petierit nō. Ro. 2clu.
cccxxxix. v. in sc̄do dubio. Si ei eos ifra. xxx
dies nō petierit appel. ē deserta. vt i de. q̄uis
d̄ app. r vide qd̄ ibi nō. i. c. ab eo. e. ti. li. vj.

Appellās l3 frequēter nō petat ap̄los cū illa in-
stātia q̄ debet. si tñ iudex a q̄ appellatiōi de-
fert. sufficit nec d̄ appellatio deserta. nō. Ro.
cōclu. cccxliij. r. cccxviij.

Appellās si t̄pe debito nō petat ap̄los vel i ter-
mino assignato nō p̄seq̄ appellatiōez. censet̄
appel. deserta r tacite renūciatū. vt nō. Ro.
2clu. cccxlvij. qd̄ ē vez. etiā si appellef̄ a dif-
finitua. nō. Ro. cōclu. ccclij.

Appellās i p̄tib⁹ cui iudex assignat certuz em̄i
nū p̄sequēdi appellatiōez. r aliū certū termi-
nū ad eū certificādū d̄ p̄secutiōe. si infra em̄i-
nū p̄mū iter arripiat. sufficit l3 infra terminū
ip̄m resc̄ptū sup appel. non ipetret. nec d̄z ap-
pellatio deserta l3 iudicē a q̄ d̄ p̄secutiōe nō cer-
tificet. s3 iudex nō certificat̄ p̄t sniām exeē. q̄
tñ executio reuocabif̄ si appellās obtinebit i
causa. nō. Ro. 2clu. xj. Qui aut̄ nō icipit̄ p̄-
seq̄ appellatiōem suā infra t̄ps a iudice statu-
tū. deserit appellatiōem. nō. Ro. 2clu. cxcix.

Appellās i p̄tib⁹ ad curiā si assignet̄ ei cert⁹ ter-
min⁹ ad p̄sequēdū. sufficit q̄ vltima die termi-
ni iter arripiat. nisi em̄in⁹ eēt assignat⁹ ad p̄re-
fētādū se p̄spectui ap̄lico. qz tūc req̄rif̄ q̄ etiā
p̄sentet se. In appellatiōib⁹ q̄ fuit i curia req̄-
rif̄ maior diligētia. s3 q̄ nedū i termino iter ar-
ripiat vsus cācellariā. s3 etiā vicecācellario p̄-
sentet si eū h̄re p̄t p̄ cōmissiōe. als p̄stetef̄ q̄
p̄ eū nō stet. alioqn̄ appellatio d̄z eē deserta nō.

Appellās nō itelligit̄ ap̄ (Ro. cōclu. cl.
pellatiōem deserē aut ei tacite renūciare. l3 pe-
tat corā iudice a q̄ vt p̄figat terminū appella-
to ad cōparēdū corā iudice ad quē. qz talis p̄-
f̄ixio termini bñ p̄tinet ad iudicē a q̄. de ap. c.
p̄sonā. r. c. oblate. nec p̄t dici q̄ p̄b̄ recedat
appellās a iurisdicitiōe iudici ad quē qz talē
terminū statuē. nō p̄det ex iurisdicitiōe. s3 ex
qd̄ iuri ordiatiōe ad lites abbreviādas. idō
iudex appellatiōis p̄b̄ nō offendif̄. s3 potius
ei iurisdicitiōe adiuuat̄ vt nō. 3o. an. de app.
cū appellatiōib⁹ li. vj. in nouel.

Appellatio si ē defra v[el] ab initio n[on] (q[ui] post decē dies interposita) non p[otes]t valida s[er]uā p[ro] appellatōe fieri. imo d[icitu]r s[er]uā executiōis m[er]itari nō obstāte q[uo]d p[ro] talē iudicē appellatiōis talis fuit ip[s]a s[er]uā reuocata. q[ui] n[on] habuit iurisdic[ti]o[n]e n[on] reuocādi. vt i[n] de. si appellatiōez. d[icitu]r app. l[icitu]r v[er]o nisi iudex appellatiōis p[ro]nūciat se cōpetē tē iudicē. 7 t[em]p[us] fatale lapsū nō e[st]. q[ui] tūc facit se iudicem 7 valet s[er]uā reuocatoriā p[ro]me. vt nō. an. in. c. ex tenore. de ap. penul. colū. ad finez.

Appellatiōe defra an reuocet executio facta appellatiōe p[er]dente. vide s[er]uā v[er]bo executio facta appellatiōez deferēs (cta. s[er]uā. executio p[er]dente vel ei renūciās. nō intelligit renūciare iuri at tēptatoz ei q[ui] sito p[ro]tra attēptatē post ip[s]az appellatiōez. nō. an. d[icitu]r eo q[ui] mit. i. pos. c. cū venissent. v[er]o. opponit q[ui] papa.

Appellatio deserit duobus modis. tacite p[ro] lapsū fataliū. 7 exp[re]sse p[ro] renūciatiōez appellatiōis. nō. i. de. si appellatiōez. d[icitu]r ap. i. glo. iij.

Appellās a g[ua]mie l[icitu]r postea appellet etiam a diffinitiuā. nō intelligit p[ro]me appellatiōi renūciāsse. q[ui] gemiata appellatio nō nocet. vt glo.

Appellās si sc[ilicet] a vice (i. de. j. de do. 7 p[ro]tu. appellat ab eadē s[er]uā v[el] g[ua]mine). tenet sc[ilicet] a appellatio nō p[ro]ma. nō. d[icitu]r ap. c. dilect[us]. p[ro] an. v[er]o si quō appellat. Cui[us] p[ro]trarium tenet archi. et Bar. cui[us] opini. tenē d[icitu]r an. ibi i. h. p[ro]sult[us] e[st].

Appellatiōi tacite renūciare videt[ur] q[ui] ad aliū iudicē aliq[ui]d ip[er]trat sup[er] cā vel re p[ro] q[ui] appellauit nō. Innocē. d[icitu]r res[er]u. ex p[ar]te g. vide an. d[icitu]r ap. c.

Appellatiōi tacite renūciat ille (sollicitudiez q[ui] p[ro] appellatiōez a g[ua]mie p[er]cedit corā iudice a q[ui] d[icitu]r offi. dele. c. gratū. etiā si p[ro]testet se ab appel. nō velle recedē s[ed] eā p[ro]f[er]q[ue]. de app. sollicitudinē. nisi ille p[ro]cessus fiat ad docendū aut ad iustificādū g[ua]mē. vt p[ro]t[us] d[icitu]r app. si a iudice li. vj. i. glo. m[ul]ta t[em]p[us] s[er]uā p[ro] appellatiōi nō renūciat. vt nō. e. ti. c. p[ro]sonas. 7. c. sepe. vide. f. s[er]uā. appellatiōi renūciare intelligit.

Appellatiōi exp[re]sse renūciās. intelligit etiā nullitati renūciāsse. q[ui] nullitas iclusa tacite in appel. ē accessoriū ad ip[s]az appel. q[ui] nō. ita dicit Bal. i. l. i. c. d[icitu]r sen. ex picu. reci. vide Fran. d[icitu]r zabo. i. de. si appel. i. fi. d[icitu]r app. p[ro]dicta intellige q[ui] appellās vult vti nullitate icidēter iclusa i appel. S[ed] si vult nullitatē p[ro]ncipalit[er] deducere p[ro]ma nō obstāte. nō renūciat appel. vt p[ro]t[us] i. l. si exp[re]ssū. ff. d[icitu]r app. vbi desertio appel. non p[ro]cludit viā nullitati. 7 t[em]p[us] desertio h[ab]et i se tacitā renūciatiōez. vt nō. i. de. si appel. d[icitu]r app. in. iij. glo. 7 h[ab]et tenet do. an. i. e. de. sup[er] glo. fi. q[ui] idem sentit. 7 idē vult Bar. in. d. l. si exp[re]ssuz. 7 do. an. i. c. dilecto. d[icitu]r ap. vide d[icitu]r sen. ex. licet. li. vj. i. ij. glo. 7 q[ui] nō. domi. de sc[ilicet]o gemy. sup[er] ea. et dicit ibi Jo. an. sup[er] v[er]bo p[ro]sequat[ur] i nouel. q[ui]

nō solū deserēs s[ed] etiā exp[re]sse vel tacite renūciat ans appellatiōi p[ro] nihilomin[us] p[ro]f[er]q[ue] nullitatē vide ibi oino lapū. q[ui] limitat h[ab]et dictū q[ui] agit d[icitu]r fauore aie. q[ui] casu renūciās appellatiōi audif sup[er] nullitate. als sec[us] p[ro]m eū.

Appellatiōi l[icitu]r q[ui]s videt[ur] renūciare p[ro] actū affirmatiuū corā iudice a q[ui] gestū. nō t[em]p[us] p[ro] actū sonantē i pati. nō. Inno. de resti. spo. cuz olim. 7 do. an. de fi. p[ro]f. c. veniēs. in. iij. colū.

Appellatiōi renūciare intelligit q[ui] iudicē a quo adit 7 corā eo aliq[ui]d i cā agit. q[ui] d[icitu]r plures limitatiōes recipit. p[ro]tia limitatio ē si ille act[us] fuit ab adūsa p[ar]te acceptatus. als sec[us]. sc[ilicet] a si iudex a q[ui] fuit iudicialit[er] adit[us]. sec[us] si ex iudicia liter d[icitu]r ip[s]o p[ro]f[er]do. tertia si iudex a q[ui] nō potat adiri vt iudex ad quez. als sec[us]. q[ui]ta si fuit iudex adit[us] vt d[icitu]r se cām examaret. sec[us] si vt cām i[n]structionē ad sedē aplicā remittēt. q[ui]nta si ille act[us] sonat i agē. sec[us] si i pati. sexta p[ro]m q[ui] d[icitu]r adit[us] iudex a q[ui]. sec[us] si adit[us] alius iudex inferior separat[us]. S[ed] hec vltima nō placet do. an. q[ui] p[ro] dicta nōuit d[icitu]r eo q[ui] mit. i. pos. c. cū venissent. v[er]o. opponit q[ui] papa. vide s[er]uā. s[er]uā. appellatiōi tacite

Appellatiōi interposite nō intelligit (renūciat excōicat[ur] renūciare petēdo absolutiōez corā iudice a q[ui] si p[ro]testet q[uo]d nō itēdit appellatiōi renūciare q[ui] ē verū q[ui] petit absolutiōez ad finē vt habilitet ad appellatiōem p[ro]sequēdam als nō iuuat p[ro]testatio vt nō. do. an. i. c. q[ui]sio/ni. de appel. 7. c. qua fronte.

Appellatiōi interponēdo nō videt[ur] q[ui]s renūciare l[icitu]r infra terminū appellādi aliq[ui]e actū fecerit corā iudice q[ui] g[ua]uit. q[ui] d[icitu]r lig. si ille act[us] p[ro]cernit grauamē. nō. Ro. p[ro]du. cclxxv. puta q[ui] ille act[us] ē mera executio grauamīs vt nō. an. d[icitu]r ap. sollicitudinē. iij. colū. v[er]o. sc[ilicet] casus. 7 tāgit etiā p[ro] eū d[icitu]r eo q[ui] mit. i. pos. cū venisset. v[er]o. opponit q[ui] papa. Itē limita illō verū: q[ui] grauāt aliq[ui]d agit parēdo iussui iudic[is]. se[us] si sp[er]te offerēs q[ui]d agat. vt nō. Jo. an. de ap. c. fi. li. vj. sup[er] glo. q[ui]d si. i. nouel. S[ed] h[ab]et. d[icitu]r indistincte. nō videri renūciāsse. vt nō. Jo. an. d[icitu]r testi. i. c. significauit sup[er] v[er]bo infra. x. dies

Appellatiōi future an possit renūciari. vide s[er]uā v[er]bo renūciatio. s[er]uā. renūciari nō p[otes]t iuri.

Appellās si tacito vel exp[re]sse renūciat appellatiōi. p[otes]t ad priorē iudicē redire resect[us] expensis p[ar]ti appellate. nisi iudex appellatiōi detulisset. q[ui] tūc ad eū redire nō posset p[ro]tib[us] etiam p[ro]sentitib[us]. nisi fieret ei remissio p[ro] sup[er]iore v[el] nisi iudex a q[ui] eēt ordinarius. nota. Ro. p[ro]du. cccxlviij. v[er]o. ex h[ab]et insurrexit. 7 vide s[er]uā v[er]bo iudex. s[er]uā. iudex p[ro]ferēdo.

Appellās p[otes]t re itegra id ē an cōmissionē appellatiōis p[ro]sentatā iudici ad que: renūciare appellatiōi: 7 iuito adūfario. nō. Ro. p[ro]du. cccclx.

vide oino an. in. c. iterposita. §. ille. de app. et vide infra appellatio si est iterposita.

Appellatio dicitur iterponi infra. x. dies a die scie: et computat tempus de momento ad momentum. de ap. certatiōi li. vi. et nō. Ro. p. clu. xlviij. idō si ferat snia ptra absentē et indefensū citatū ad domū ac p̄sūptiue p̄tumacē. nō p̄t infra. x. dies a tpe q̄ sciuit rē latā petē se restitui ad appellandū. qz iure cōmuni p̄t appellare. nō. Ro. p. cl. cxx. idē i citato p̄ edictū. nō. Ro. p. cl. cxxij.

Appellās nō solū dicitur pbare se appellasse. s; etiā infra decēdiū se appellasse. nō. Ro. p. cxxj. et nō. Jo. an. de app. rōana. §. si nō. in. v. p̄stiterit. i. nouel. Presumit tñ q̄s infra decēdiū a die noticie appellasse. qñ appellat a grauamine de q̄ dicit habuisse noticiā a. xv. dieb' citra.

Appellari p̄t etiā (vt nō. Ro. p. clu. cccij. post. x. dies a iudice grauate. qñ act' q̄ fit a iudice nō h̄z vim snie. qz nō ois vox iudic' ē snia vel qñ snia nō trāsit in rem iudicatā. Adūtat tñ appellās vt tūc nō appellet a grauamine il lato ex eo q̄ illū actū nō reuocauit vbi petituz fuit eū reuocari fm pau. et ab. qd̄ dicit an. alibi nescire. in. c. dilect'. ij. d̄ resc̄. ij. colum. et nō. spe. i. ti. d̄ ap. §. restat. v. et nō. alibi dicit an. q̄ i casu p̄dicto non ē necessaria appellatio nec la p̄sus p̄dicti excludit facultatem reclamādi. ita nō p̄ eū d̄ re iudi. qd̄ ad p̄sultatiōez. nō. Ro.

Appellatiōe iterposita. currūt. xxx. p̄ clu. xxx dies tā p̄ti ad ap̄los petēdū siue recipiēdū q̄ iudici ad eos dandū. q̄ dies cōputat' a die appellatiōis nō a die snie. s; Jo. an. aliter dixerit. nō. Ro. p. clu. xxx.

Appellatio p̄cessa p̄ sniaz latā sup̄ restitutione ad appellādū dicitur interponi infra. x. dies a die snie late sup̄ ip̄a restitutione nō. Ro. conclu.

Appellatiōis p̄sequēde t̄ps p̄t ex ccccxxvij pacto p̄tū minui et augeri. dūmō nō proget' ultra triēniū. nō. Bal. in. l. si. §. si. C. d̄ temp. appella.

Appellās h̄z anū ad p̄sequēdū. et ex cā biēniū. d̄ ap. cū sit rōana. et. c. ex rōne. An aut' def̄ biēniū ip̄o iure. an p̄ restitutionē. et an ultra biēniū def̄ aliud t̄ps ex iusto ipedimēto. vide plene p̄ Inno. et an. in. d. c. ex rōne.

Appellatiōis p̄sequēde t̄ps nō currit pendēte cōpromisso. sec' i tpe dato ad appellandū. vt nō. Ro. p. clu. cxlvj.

Appellatiōis p̄sequēde t̄ps nō currit ei q̄ agit sup̄ attēptat'. imo etiā t̄ps q̄ fit executio snie late sup̄ attēptatis subducit' d̄ fatalib'. et p̄dicit' nā qñ appellās obtinuit i attēptatis. sec' si succubuit. qz tūc sibimet ipedimētuz p̄stat. ideo t̄ps ei currit. nō. Ro. p. clu. xcix.

Appellādū t̄ps nō currit p̄sequēti cām nullitatis. si pbabili rōne motus credidit sniaz fore

nullā. p. l. p̄tra maiores. C. d̄ inoffi. testa. fm Bal. ibi. s; illa. l. nō facit ibi. qz loquit' i reme dijs p̄trarijs q̄ simul deduci nō p̄nt. sed nullitas et appellatio p̄nt in eodē libello simul deduci. nō. Bar. in. l. si exp̄sum. ff. de ap. et etiā Bal. in dicta. l. cōtra maiores dicit: q̄ in his q̄ simul deduci p̄nt nō habebit locū illa lex. nāz etiā a snia nllā p̄t appellari. et p̄t appellās vltalis appellatiōis p̄sequi negociū p̄ncipale et causam nullitatis nō. Ro. p. clu. cccxlj. Bar. autē dicit indistincte: q̄ donec q̄s p̄sequē causam nullitatis nō currūt tpa appellatiōis. l. si exp̄sum. de appel. in fi. iij. colū.

Appellatiōis t̄ps datū a iure ad p̄sequendum potest iudex ex causa minuere. nō. Ro. p. clu. cccxxij. qd̄ intellige de tpe dato ad p̄secutionem inchoandā. sed t̄ps p̄secutionis finiēde nō p̄t abbreviari p̄ iudicē. neq; p̄ appellatum. nō. Ro. p. clu. cxcix.

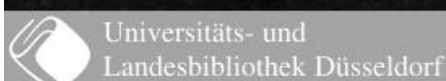
Appellās cui iudex non p̄fixit terminū ad appellatiōem p̄sequendā. p̄t eū p̄sequi vsq; ad annū. nec p̄t appellat' eū p̄uenire impetrādo nisi circa finē anni. nō. Ro. p. clu. cxcix. qd̄ vltimū ē verū in appellatiōe q̄ fit extra curiā. s; si fiat in curia tūc statim datis aplis p̄t appellatus p̄uenire. siue termin' ad p̄sequēdū fuerit p̄fixus siue nō. nō. Ro. p. clu. cj.

Appellatiōe iterposita a grauamine. an iudex ordinari'. vel cui causa appellatiōis delegat' possit de cā p̄ncipali cognoscere. vide s; vbo iudex. §. iudex appellās a grauamine.

Appellat' p̄t petere: q̄ obmisso appellatiōis articulo p̄cedat' corā iudice ad quē i negotio p̄ncipali nō tñ poterit ad hūc p̄cessum artare appellat' nisi circa finem anni. nō. Ro. p. clu. cxcix. Intellige q̄ appellat' p̄t h̄ petere etiāz inuito appellatē. ita tñ q̄ iudex appellatiōis reuocet grauamā p̄ iudicē a q̄ appellat' illa/ta ex negociuz p̄ncipale. puta p̄p̄ ex cōmunicatiōe et p̄denatiōez exp̄faz. Itē h̄ vez qñ papa vel legat' adif' q̄ p̄t adiri per q̄relam. secus in metropolitano qui solum per viam appellatiōis adif'. nisi iudex a quo appellatuz detulerit appellatiōi. nō. an. d̄ app. vt debitus. v. opponit' q̄ etiā. xj. colū.

Appellās a grauamine cui pars appellata dixit et petijt q̄ deberet cum omnibus iuribus et munimētis ad totam causam spectantibus in termino comparere. si non venit in termino. nō est ei danda remissio nec nouus terminus pro ipsis iuribus producendis. imo eis non expectatis procedetur vlteri' i causa fm Inno. nō. Ro. p. clu. c. v. ex p̄missis.

Appellās a grauamine cui' appellatiōez iudex admisit. nullū tñ terminū ad p̄sequenduz assignauerit. tenetur circa finem anni compare

re ad totā causam si appellat? b velit z petat. idē etiā si iudex appellatiōez si admisit. dū tñ appellat? eā approbet z petat q appellās ad totā cām cōpareat. An at appellātenō cōparete. possit appellat? petē q pcedat i negotio sup pncipali p audiētā sine noua citatiōe. du biū ē. Anno. videt velle q sic. q possit pcedē qñ appellat? tpe appellatiōis vñ etiā postea lōge an finē āni petierit q appellās ad totam cām cōpareret. sec? si solū b petēt circa finem āni. maior tñ ps dñoz voluit. q neutro casu possit pcedi sine noua citatiōe. nō. Ro. 2du. **Appellās a grauamic** (cxix. v. ex pmissis cui iudex pfixit tminū ad psequēdū. si nō venit i tmino ptra eū pcedi. nedū i cā appel. s? etiā i cā pncipali sine noua citatiōe lz appellat? nil petierit fm Anno. qd ē vez qñ appellatio fuit a iudice admissa vel a pte approbata. als sola tmini fixio nō opaf delationē. neq deuolutiōez negocij pncipalis. nō. Ro. 2du. **Appellās a guamic cui?** (cxix. v. ex pmissis appellatiōi iudex nō detulit. tminū tñ ad psequēdū pfixit. nō ptra an tminū lras impetrare. nec etiā appellat? z sufficit q vterq mittat pcuratorē ad ipetrādū z tradicēdū. ac vbi iudex deserit z tminū pfigit. tūc ptes nedū ad ipetrādū z tradicēdū s? etiā sufficēf debent mittē ad totā cām. z b nō ex vi pfixionis s? delationis iudicij q trāsfert z deuoluit totū negociū pncipale ad curiā nō. Ro. 2du. cxix. v. **Appellatio qlibet cui iudex detu** (ex pmissis lit deuoluit cām. nec pōt dici nulla ex cā eo q aliq cā nō sit i ea inserta. nō. Ro. 2du. clxviij. **Appellatio a guamic lz nō sit admissa p iudicē** si tñ ē recepta siue approbata p appellātem z appellat? petit iux formaz. c. cordi. deuoluit nō solū cām appellatiōis s? etiā negocij pncipalis ad curiā. nō. Ro. 2du. cxix. in fine. **Appellās ab iterlocutoria habēte vim diffinitive. tenef fuare. c. cordi. z nō de. appellati. de app. nō. Ro. cōclu. xxij.** **Appellatio qñ iterponit fm formam. c. statui mus. c. vt. circa. z. c. cupiētes. debet i ea fuari. c. cordi. de app. li. vj. Ro. 2du. ccdxviij.** **Appellās i bñficiali ptra etiā p? lapsa tpa. c. statuum? cōparē z appellatiōez pseq infra ānu z pcedere ptra absentē p audiētā ptradictarum. nō. Ro. cōclu. cxxviij.** **Appellatiōe iterposita ad curiā fm formaz. c. statuum? z de. cām electiōis. sufficit q ps i curia pñs expectet absentē p xx. dies fm formā dicti. c. statuum?. qb? elapsis ptra i cā pcedi etiā omiffis trib? citatiōib? in audiētā fieri psuetis. nō. Ro. cōclu. lxxv.** **Appellat? ptra i rōna curia etiā i absentia appellātis. z etiā eo iuito pseq appellatiōez in pti/bus iterpositā fm formā. c. statuum?. de elec.**

lz sibi nō fuerit itimata fm formaz de. cām. e. **Appellat? ptra pseq** (ti. nō. Ro. 2du. xxxix. appellatiōez etiam inuito appellāte. z eo psequēte ptra appellās se defendē. nō. Ro. cōclu. lxij. z 2du. cclxxiiij. z pdicta vera etiā si ipse appellat? nō deserēdo appellatiōi pcessit i cā corā iudice a q. vt nō. Ro. 2du. cccix. z vide aliqd 2du. cccv. **Ex his decisiōib? rote colligif q diligētia appellati i faciēdo cām appellatiōis cōmitti. excusat negligētā appellātī z siliter appellati diligētia post cām cōmissaz i psequēdo obseruatiōez termioz infra pñū fatale. excusat negligētā appellātī qui nllōs tminos fuauit. sec? si diligētia fieret post tminū fatalis lapsū. z sic p? desertiōez. z b casu loqf de. si appellatiōe. de appel.** **Appellatio in cā bñficiali vt deuoluat cām ad curiā. sufficit q intimef appellato i loco eccle i q residē tenef. z i ecclia cathedrādi lz psona siter nō pphēdaf nec alibi fuit perqfir? nō.** **Appellatio i cā bñficiali i ptrib? (Ro. 2. xix. iudicialit ad sedē aplicā iterposita ppter aliquā pbabilē exceptiōez nō admissaz: statim q fuit intimata appellato totū negociū pncipale deuoluit ad curiā. nō. Ro. 2du. cxxxv.** **Appellatio qñ dicit ad curiā itroducta z qñ dicitur ichoata. vide sb? vbo itroducta. z qñ dicitur deuoluta z qñ effect? deuolutiōis. vide plene p an. i. c. veniēs. d. renūci. z aliqd. in. c. si duob?. vj. carta de appel.** **Appellatio i cā bñficiali non deuoluit cām ad curiā lz appellato def copia appellatiōis aīo itimādi. nisi p alia indicia pster appellatū habuisse certā noticiā appellatiōis. qz intimatio pdicta ferri dicit legitime fm formā de. cām. q forma ē q appellato def copia sb autētica forma lz ei tenoz nō legat. vel lecto ei tenore scripture autētica. sufficit copiaz tradē nisi petat eā sb manu publica. qz tūc i forma publica debet dari. Ro. 2du. clxij.** **Appellatio iterposita viua voce ad papā ante sniaz vt qñ appellat ab electiōe vel silib?. nō deuoluit. qz nlla ē nisi iudex a q ei detulerit. qz tūc etiā deuoluit cām ad curiā etiā si nō fuerit aliq cā inserta nec apli petiti nō. Ro. 2du.** **Appellatio exiudicialis lz sit ptra (ccclxviij) intimata. nō inducet verā litispēdētā. ē tñ q/dā puocatio ad cāz bñs vim citatiōis vt nō.** **Appellatio exiudicialis a (Ro. 2. cccxviij. guamic i cā bñficiali i ptrib? iterposita z legitime itimata lz sit deserta. ptra tñ appellat? eā cōmitti facē z i negotio pncipali pcedere p audiētā ptradictaz. nec reqfir noua citatio ad ptes. lz si appellans vellet post desertiōe pcedere. debet de eqtate aduersariū ad ptes citare de nouo vt nō. Ro. 2du. cx.** **Appellatio exiudicialis i qb? differat a iudici**

ali et quibus conveniat. vide per an. i. c. bone. de ap-
pel. penul. colū.

Appellās i p̄tib⁹ exiudicialit^r. asserēs sibi cano-
nice p̄uissū de b̄nificio q̄d possidet. et adūsario
nullū ius i eo cōpetē q̄ ip̄m possessore indebi-
te inq̄erat et molestat. nō repellit ab obiecti-
bus postea dādīs i curia l̄z in appellatiōe sua
nil obiecerit i p̄sonā vel formā. sec⁹ si i appel-
latiōe sua ius suū nō dixerit. s̄z solū ius p̄i ad
uerse directe ipugando appellauit. nō. Ro.
Appellatio p̄ alterā p̄tū t̄m iter/ (p̄clu. cclj.
posita. tribuit ius p̄i appellate petēdi sniaz i
meli⁹ reformari. q̄ sic appellās petit eā infor-
mari. ita et appellat⁹ debet posse eā petē refor-
mari et si q̄d omisū ē suppleri. nō. Ro. cōclu.
cccl. **Sz** adūte q̄ ibi loq̄t^r q̄n appellās appel-
lauit a snia i totū. q̄d autē si appellauit solū in
p̄tib⁹ p̄tra eū facientib⁹ cogitabis.

Appellatio debet fieri corā iudice vt ei debet^r
honor^r f̄uef. nisi mer⁹ appellātis vel absentia
iudic^r appellatē excusat. q̄ tūc i absentia iudi-
cis fieri p̄t. cū p̄restatione t̄m de metu et absen-
tia. et adūte t̄m q̄ quātū ad appellatiōez peti-
tionē ap̄toz. d̄r iudex eē absens q̄n nō ē i loco
publico ciuitat^r vel fr̄e i q̄ iudicauit. nec suffi-
ceret q̄ eēt i orto. nō. Ro. p̄clu. cclj.

Appellās i absentia iudic^r etiā an notificatiōez
sibi factā. ita eximif ab ei⁹ iurisdictione siclet^r
i p̄ntia eius appellasset. f̄m Inno. et nō. Ro.
p̄clu. ccxcv. q̄d itellige q̄n non p̄t h̄ri copia iu-
dic^r. als sec⁹. vt nōr Inno. i. c. fi. d̄ app. v. q̄ro
an sufficiat. etiā archi. in. c. appellatio. e. ti. li.
vj. et vide lapū alle. sua. xxxix. et an. in. d. c. fi.
v. q̄ro an sufficiat. et i cle. j. de appel.

Appellatio manifeste friuola an sniaz iterposi-
ta. puat quē iure appellandi a snia a q̄ als lici-
tū sibi eēt appellare. nō. Ro. p̄clu. ccxcv. et ē
tex. i. cle. si an. de do. et p̄tu. et q̄ appellatō dica-
tur manifeste friuola vide ibi.

Appellare p̄t terti⁹ rōne sui interesse a snia lata i
fauore actoris p̄tra possessorez i eā b̄nificiali et
poterit impedire executiōez sniēne ip̄i appellā-
ti p̄stituat durior adūsari⁹. nō t̄m poterit ipe-
dire sequestratiōez fructuū et possessiōis. nō.

Appellās a grauamie i ter (Ro. p̄. ccxxij.
tia istātia an diffinitiuā si postea seq̄t diffiniti-
ua p̄tra eā p̄formis alijs duab⁹ sentētijis i. j. et
ij. instātijis latis. nō ē audiēd⁹ i p̄secutione ap-
pellatiōis nisi p̄mo dictā sniaz exeq̄ patiat^r vt
nō. Ro. p̄clu. ccxx. Jo. an. dic^r p̄trariū i cle. j.
de re iudi. i glo. penul. et meli⁹ i glo. an penul. et
idē dic^r an. i. c. cle. sup glo. penul. s̄z decisio ro-
te loq̄t q̄n causa appellatiōis fuit cōmissa p̄
tertiā sniaz. q̄ si an cōmissa fuisset. tūc audito-
res fuissent varij vt dicit rota ibi.

Appellatiō a diffinitiuā ius defert. et etiā an

q̄ denf apli p̄t appellās eā facē remitti et p̄le
qui corā iudice ad quē. sec⁹ i appellatiōe abi-
terlocutoria. nō. Ro. cōclu. ccxxij. s̄z cōmis-
sio facta de appellatiōe anq̄ sit iterposita. nō
valet. de rescrip. c. fi.

Appellatiōis cōmissio si imediate post ip̄az ap-
pellatiōez iterpositā p̄sentat^r p̄missario. cēset
surrepticia et an appellatiōez iterpositā ipetra-
ta q̄n cācellaria et officiales curiē nō sūt i eodē
loco vbi snia lata ē. als sec⁹. nō. Ro. p̄clu. ccj.

Appellatio iterposita p̄ abbatē et p̄uētū a snia
p̄iunctim p̄tra eos lata. p̄t p̄seq̄ p̄ solū abbatē
in fauore ecclie. nō. Ro. p̄clu. ccj.

Appellatio alternatiua puta si q̄s appellat ad
papā vel archiep̄m. valet f̄m rotā l̄z non f̄m
Jo. an. et ille erit iudex coram q̄ fiet p̄secutio.

Appellatiōe p̄dēte (nō. Ro. p̄clu. cciiij.
nihil debet inouari q̄d sit i p̄tis p̄iudiciuz. ea
vero q̄ adūsario nō p̄iudicat inouari possunt
nō. Ro. p̄clu. ccxcviij.

Appellari p̄tra snia lata a delegato vicarij siue
officialis ep̄i. ad ip̄m ep̄m vel ad vicariū dele-
gantē. et i arbitrio appellātis ē ad quē appel-
let. nō. Ro. p̄clu. ccclij. et p̄clu. ccclv.

Appellatio a snia archiep̄i q̄ ē legat^r nat^r i sua
p̄uincia. nō debet nec p̄t iterponi ad eū vt ad
legatū s̄z ad ei⁹ superiorē. nisi q̄n ep̄s non sol⁹
s̄z cū alijs quoz erat imediat^r superior p̄nūci-
auerit. quo casu ad euz vt ad ep̄m appellari
p̄t. nō. Ro. p̄clu. ccvj.

Appellari p̄tra vicario ep̄i ad ep̄m ip̄m. q̄n vi-
cari⁹ p̄cessit non vt vicari⁹ ex vi sue ordinarie
iurisdictionis sed vt specialis cōmissari⁹. vbi
grā q̄n appellat a collatiōe b̄nificij facta p̄ vi-
cariū. q̄ nō potuit facē ex p̄tate sui vicariat⁹
sine aliq̄ sp̄eali cōmissiōe. nō. Ro. p̄clu. cclv.

Appellari nō p̄t ad superiorē omisso medio nisi
appellet a subdelegato et collega suo. vel nisi
appellet ad papā. si t̄m a subdelegato appel-
ad papā p̄t excipi. s̄z si non excipit valet p̄cel-

Appellari nō p̄tra re- (sus. nō. Ro. p̄. ccxx.
sc̄pto p̄ncipis. nec a p̄nūciatiōe facta de p̄nci-
pe p̄sulēdo. nō. Bar. i. l. j. §. j. ff. de app.

Appellare nō p̄t d̄ns si p̄curator ei⁹ ifra decē
diū appellare neglexit. vide Bar. i. l. j. i fi. ff.
q̄n. app. sit necel. et an. i. c. j. vt li. nō p̄tel.

Appellās a snia lata p̄tra falsū p̄curatorē. itel-
ligit ip̄az sniaz ratificare et p̄firmare. vt nō pos-
sit dici nlla ex defectu mādati. ff. rē ra. ha. l. iij.
§. falsus. nō. glo. i. l. licet. C. de p̄cu. et i. c. j. d̄
re iudi. vide Jo. an. in addi. spe. ti. de sen. p/
la. §. q̄m. v. q̄d si p̄curator.

Appellari nō p̄t a papa sic nec a p̄fecto p̄torio.
nō. spe. ti. d̄ recusa. §. recusari. v. s̄z nūqd ali⁹.
vt nō. glo. de excessi. pla. sicut vnire. vide sub
vbo papa. §. papa nemini est.

Appellari nō p̄t ab his q̄ iudici p̄scie reliquūē
 nō. Ro. ꝑclu. ccccxxiiij. vide glo. q̄ ꝑtradice
 videt. in cle. f. d̄ iurepa. s̄ illa glo. itelligit q̄
 ad finē deuoluēdi. nō q̄ ad finē suspēdēdi. vt
 nō. an. in. c. f. de cōsti. vlt. colū. vide sub v̄bo
 iudex. s̄ iudex cui cōmittit. Itē dic̄ Jan. i. c.
 fi. d̄ ferijs. q̄ appellari nō p̄t ab his q̄ iudicis
 arbitrio cōmittūt. qd̄ itellige d̄ his q̄ sunt mo
 dici vel nulli? p̄iudicij vt ꝑtz ex causa p̄ eū ibi
 formata. ꝑ ꝑtz etiā ex ter. quē allegat i. c. ꝑsu
 luit. d̄ offi. dele. q̄ ter. loq̄t de actu parui p̄iu/
 dicij. ꝑ h̄ tenet Bal. i. ti. de mili. vasal. q̄ cōtu.
 est. v. f. adde tñ. coll. x. vñ Jo. an. ꝑ lap? i. c. ij
 de iura. ca. li. vj. post Inno. loq̄t qñ iudici da
 tur arbitriū sup̄ certo ꝑ determinato ꝑ leges.
 puta q̄ ferias patrie litigantiū possit fuare ꝑ
 nō fuare. vel qz ꝑtumacē possit i die sequētē
 expectare ꝑ nō expectare. null? enī cōq̄ri p̄t si
 iudex fac̄ qd̄ lex ei specialiter ꝑmittit. vt. d. c.
 ꝑsuluit S̄ si arbitriū iudici datū ē indetermi
 natū. debet itelligi d̄ arbitrio boni viri. vt nō
 Bar. in. l. si sit. ff. de lega. f. i. p̄n. ideo si illd̄ iu
 dex excedit. credo q̄ possit appellari. ar. eoz
 q̄ nō. Bar. i. l. ij. ff. de arbi. ꝑ ꝑdicta ꝑfirmant̄
 ex his q̄ plene nō. an. de cōsti. c. f. v. opponit̄
 q̄ imo. ꝑ vide ꝑ euz de accusa. sup̄ his. super
 glo. iij. v. arbitriū. ꝑ in v. astringendus.
Appellari nō p̄t ab impatore ad papā i t̄pali
 bus. nō. glo. di. x. qm̄ cōtrariū. nō. Jo. an. in
 cle. pastorat. s̄. vey. d̄ re iudi. ꝑ fac̄ qd̄ nō. ꝑ
 eū. ꝑ Inno. i. c. licz ex suscepto. de fo. cōpe.
 vbi dicūt q̄ a iudice seculari nō recognoscēte
 sup̄iore appellat̄ ad papā. vide. f. s̄. appella
 ri non p̄t ad papā.
Appellari nō p̄t ab executore aplico i eo qd̄ si/
 bi cōmittit̄ in q̄ ei? cōscia onerat̄. vt nō. Ro.
 ꝑclu. ccccxxiiij. vide dñi. qui hoc limitat i. c.
 statutū. s̄. possessorē. de rescrip. li. vj.
Appellare nō p̄t victoz ab omissoe ꝑdēnatio
 nis exp̄saz facta post q̄ iterlocutoria reuoca
 tionis attēptatoꝝ trāsuiit i rē iudicatā. qz t̄ps
 dicte ꝑdēnatiois trahit̄ ad t̄ps iterlocutorie.
 nō. Ro. ꝑclu. ciij.
Appellare nō p̄t ver? ꝑtumax. fictus sic. ꝑ d̄: fi
 ctus q̄ citat̄ ad domū. nō cōparuit. Ro. ꝑclu
 xlviij. idē i citate ꝑ edictū. s̄ fm̄ obseruatioez
 rote etiā ver? ꝑtumax appellat̄ dūmō appel
 let infra. x. dies cōputādos a tpe snie nō scie.
Appellare nō p̄t ver? (nō. Ro. ꝑclu. ccclix.
 contumax. fallit d̄ equitate in eo q̄ fm̄ formā
 c. statum? de elec. li. vj. verus ꝑtumax repu
 tat̄. ꝑtra quē absentē si ꝑ audiētiā ꝑtradicta
 rū ꝑcessuz ē ꝑ snia lata. p̄t appellare infra. x.
 dies a tpe late snie nō a tpe scie cōputādo. tñ
 ꝑ sepi? admīssus ē appellās ifra. x. dies a tpe
 scie qñ citatus non fuit ꝑsonaliter apprehen

sus. nō. Ro. ꝑclu. cxxxij.
Appellās q̄ adūsario itimauit appellatioez. si
 eā n̄ ꝑseq̄t. s̄ adūsario eā ꝑsequēte ferat̄ snia
 ꝑtra appellatē. nō possit ab illa snia appellare
 qz censet̄ ꝑtumax. no. Ro. ꝑclu. ccdxviij.
Appellās a snia nlla p̄t ꝑseq̄ nullitatē v̄ndecū
 qz ꝑueniētē. qñ appellat̄ a diffinitiuā. s̄ si ab
 iclocutoria. n̄ p̄t ꝑseq̄ nisi nullitatē q̄ colligit̄
 ex causis i ip̄a appellatione exp̄s̄is ꝑ ip̄a ap
 pellatione iustificata ex forma sui. fm̄ Inno.
 de app. dilecto. s̄ dic̄ pleni? vt ibi ꝑ an.
Appellari p̄t a snia arbitri qñ talis snia ex for
 ma legi vel statuti parit actioez. s̄ a snia arbi
 tratoris nō. vt nō. Bar. i. l. ij. ff. de arbi. sed a
 snia arbitratoris que trāsactio d̄. tenet alibi
 Bar. q̄ appellari possit i. l. fi. de app. reci. vi
 de oino. f. appellari p̄t a snia arbitri.
Appellās a grauamē exceptiois reiecte vlt̄ nō
 admisse quā obtulit ꝑbaturū iustificat appel
 lationē eoiꝑo q̄ docet ꝑbatioez oblataz. qd̄ ē
 vey si realit̄ obtulit habendo ibi testes vel in
 strumēta. sec? si v̄balit̄ tñ obtulit. nō. Jo. an.
 de testi. ex ꝑte ade. S̄ ꝑtrariū tenet an. q̄ suf
 ficit v̄balit̄ offerre i. c. iterposita. ad fi. d̄ app.
 ꝑ q̄ d̄: sufficē ad appellatioez iustificadā ꝑba
 tionē fuisse oblata. vey ē q̄ ad iualidāda ꝑ re
 uocāda gesta post appellatioez. nō q̄ ad cōse
 quēdū exceptiois effectū nisi exceptiois veritas
 ꝑbet̄. ideo si fuit opposita exceptio pacti
 de nō petedo. nō ꝑseq̄t absolutoria s̄ illā rea
 liter obtulit se ꝑbatur. nisi corā iudice appel
 latiois ꝑbet̄ pactū nō. Jo. an. i. d. c. ex ꝑte
 ade. ꝑ de appel. non solū. sup̄ v̄bo. verā. ꝑ. c.
 romana. v. qd̄ si. sup̄ vlt̄. glo. li. vj. i nouella.
 idē nō. an. in. d. c. interposita.
Appellatiois vim obtinet itineri arreptio ad
 sup̄iore post grauamē illatū. ꝑ reuocāt̄ attem
 ptata ꝑ iter arreptū achi eēt̄ attēptata post
 appellatioez siue iter arripiat̄ ad papam siue
 ad aliū sup̄iore ordinariū q̄ possit adiri ꝑ q̄re
 lam. secus i eo q̄ ꝑ q̄relā adiri nō p̄t. nō. an. d̄
 appel. dilecti.
Appellationis vim obtinet arreptio itineri ad
 sup̄iore qñ sit ꝑ cāz ceptā ꝑ grauamē illatū
 vel saltē cōmiatū. siue fiat i ꝑpa ꝑsona siue ꝑ
 nunciū. dū tñ cā exp̄mat̄ sic qñ appellat̄. nō.
 an. d̄ app. dilecti. qd̄ ꝑcedit qñ certū ē q̄ ꝑꝑē
 b̄ ad sup̄iore vadit vt d̄ grauamē ꝑq̄rat̄. ꝑ ꝑ
 cessum ꝑtra se habitū petat reuocari ꝑ iter ar
 riptat̄ ifra. x. dies a die grauaminis. ꝑ oia ser
 uet q̄ fm̄ nat̄ az appellatiois adaptari possūt
 fm̄ archi. ꝑ ꝑdicta limita qñ iter arripit̄ d̄ fa
 cili non p̄t h̄re copīā iudicis a q̄ appellet. als
 itineri arreptio nō habet̄ ꝑ appellatione fm̄
 Inno. nisi metu iudici q̄s n̄ audeat appellare vlt̄
 nisi tāta sit occupatio q̄ n̄ p̄t appella. scribē ꝑ

formare. et tunc dicitur dicitur verbo in presentia iudicis. vel
 saltē iudici et aduersario seu eorum alteri infra tempus
 appellandi iurare. aliter itineri arreptio non habet
 vim appellatiōis iudicialis. sed quāquā possit valē
 ut extraiudicialis secundum Juno. Hosti. tū dicitur quod
 vim habet iudicialis dūmō fuerit illa quā pōt iterue
 nire secundum nāfaz appellatiōis. nō. an. de app. vt
 debet. vij. co. v. op. s. videf. Si vero itineris
 arreptio sit ad papā an causaz ceptā. tūc si sit
 i ppria psona: suspēdit iurisdicōez inferiori
 siue sit ordinari? siue delegat?. et h p ti. de pe
 gri. nō ex eo quod habet vim appellatiōis. s. qz ex
 causa itinerates ad papā eximūf ab inferiori
 bus iudicib? quā causa ē pbabil. q aut sine p/
 babili causa vadūt. nō gaudēt pūilegio s. pof
 sūt ad domū citari et snia ptra eos ferri. vt nō
 i. d. c. vt dilect?. Ad aut dictū ē i itineris arre
 ptione an causaz iceptā suspēdē iurisdicōez
 limita quā arripit an noticiā lraz delegatiōis
 sec? si post noticiā habitā. qz tūc dolose facere
 videf. Itē sec? quā iter arripit nō i ppria pso
 na s. p nūciū. nō. an. in. c. meminim?. de app.
 qd limitat quā nūci? mittit solū p ipetrādo. s. s
 si solū mittit p restitutiōe adūsus sniaz quaz
 nō habet inferior? pcedē. tūc habet vim suspēdiōis et
 expectabil? nūci?. nec pus mādabit snia exe
 cutiōi. et h maxie i his quod p suenerūt p nūcios i
 petrari vt collegia. magni plati. pncipes et se
 nes. idē si nūci? mittit p pultādo sup dubio
 noue cause occurrētis et nō p suete. q casu de/
 bet expectari rūsuz. vt nō. an. in. c. vt debet?.
 Appellatiōis vim obtinet si quod dicitur quod p tectiōi
 talis iudic se submittit vt nō. Bal. i. l. j. i. fi. C
 si q p di. po. et vide etiā i. c. ad audiētā. d ap.
 Appellās a snia excōicatiōis ptra eū lata qz li
 bello nō rñdebat. si iudici a q inhiberi facit p
 cessus p eū dē iudicē postea habit? ē nullus p
 inde acti ab alia iterlocutoria foret appellatū
 et inhibitiū. qz dicta excōicatio cēset de articu
 lis cause. cū occasione negocij pncipalis facta
 fuerit nō. Ro. p. clu. clxxxviij.
 Appellatio legitima a grauamine nō solū sus
 pendit s. abdicat iurisdicōez a iudice a q ap
 pella? nō. Jo. an. de testi. in. c. ex pte ade.
 Appellatio legitima a grauamie facē sniaz dif
 finitiuā postea latā esse nullā. q nō recoualescit
 s. appellatio deserat. de sen. excō. l. li. vj. et
 ibi nō. p Jo. an. et p archi. et p lapū alle. j.
 Appellatio sic deuoluit totū negociū ad supe
 riorē. ita et nullitas. nō. Bar. C. quō et quā iu/
 dex. l. i. vt psonas. j. et ff. de iudi. l. iudex. de
 ap. l. si expsum. circa fi.
 Appellare nō pōt ille q obligauit se ad stādum
 snie iudicis. qz talis obligatio habet vim renūci
 ationis appellatiōis. nō. an. de iureiurā. c. qn
 tauallis. v. xxv. differētia.

Appellare nō pōt pūict? p testes ptra quod nihil
 opponit secundum Jo. an. c. vera. penul. carta. i. ij.
 co. de coha. cle. et muli.

Appellari nō pōt a snia arbitri volūtate a pti
 bus electi. qz nō parit actiōez. et si ē emologa
 ta s. tūc pariat actiōem. tūc qz ps approbauit
 expse nō pōt appellare. s. Bar. dicat quod appro
 bauit vt latā nō vt sic latā. ideo pōt appellare
 secundum eū. s. male diē. Sed si ex forma statuti pa
 rit actiōez et habet executiōem paratā. tūc appel
 ri pōt. nō. an. d iureiurādo qntauallis. v. xxv.
 dīa. Itē pōt appellari quā pūctū ē quod appellari
 possit. secundum Bar. S. adūte qz illa appellatio nō
 sapit nāfaz appellatiōis cū nō nisi a iudice ap
 pellet. sed sapit naturā cuiusdā reclamatorie
 vt nō. ibidē an.

Appellari pōt a snia arbitri iuris. et ille dicitur arbi
 ter iuris q eligif sup aliq incidēti iudicialiter
 pēdēte corā iudice. et idē de arbitris quā iudici
 alib? q eligūf a iudice ad examinādūz vel de
 clarādū aliqd corā iudice. et approbationes si
 de iustoz extimatiōes et siles. sec? i arbitris q
 eligūf vigore statuti sup ptraūsus vtrētibz
 iter pūctos et affines vel siles. qz ex necessi
 tate eligāf. qz tū nō eligūf sup aliq incidēter
 pēdente corā iudice. non appellat ab eis secundum
 Bar. vt nō. an. i. d. c. qntauallis. v. xxv. dīa
 Appellari pōt a snia arbitri p tertio electi p iu
 dicē duob? discordātib? secundum butri. qz iudex ē
 sic arbiter iuris secundum Jo. an. Tu dic quod poterit
 reclamari. s. nō pprie appellari. qz nō ē arbi
 ter iuris. cū nō eligat ad decidēdū aliqd inci
 dēs pēdēs corā iudice. s. corā arbitris. et ideo
 quā terti? eligif a ptrib? iudice mādare. et mul
 tomin? poterit appellari quā eligitur volūtate
 ptium sola. nō. an. in. d. c. qntauallis. v. xxv.
 dīa. et vide. j. s. primo. et. s. s. appellari pōt
 a snia arbitri.

Appellari s. nō possit a snia arbitri siue laudo
 arbitri seu arbitratoris. vt nō. Fre. de senis
 p silio suo. cclxxxv. nō. Bar. in. j. i. ff. de arbi
 licz. p trariū nō. in. l. si. ff. de app. reci. p tū ap
 pelliari a snia lata p iudicē sup petitione redu
 ctionis ad arbitriū boni viri. qz vt iudex p nū
 ciavit secundum butri. Aduertite tū quod s iudex redu
 ctionis discrepet a iuris rigore. si tū p nūciat
 secundum naturalē eqtatē i reformādo arbitratoris
 dictuz. nō poterit iuste appellari. qz p tū mō
 q potuit arbitrator sniare. q non tenet seqri
 gorē. s. nāfalē eqtatē. quā si nō ē secut? p iu
 dex reductiōis reformare. qd nō. ita an. i. d. c.
 qntauallis. v. nūqd aut. xxvj. co. S. Jo. an.
 i addi. spe. ti. d app. s. i. qd. v. qd si puenit in
 ter ptes. videf tenere quod a snia lata sup redu
 ctione non possit appellari. idē tenet Bar. i. d.
 l. i. ff. de le. ij. p trariū tener Bal. i. l. j. C. d his

que pe. no. dicit tñ qd si causa reductiōis fuit snia arbitral' lata pfirmata. sūt vires diffinitive acie cēt lata i pma instātia. ⁊ reductio petitiōnis hz vim pme appellatiōis. idō alia vice dūtaxat appellare potit vt nō. **Bal.** in. l. i. **C.** nel. in vna eadē causa ter. puocare.

Appellari nō p̄t a snia sup fructib' vel expensis. qñ nō appellat a snia lata sup negocio p̄ncipali. nō. an. in. d. c. q̄ntauallis antepen. colum. ⁊. sed est dubiū.

Appellatio a snia lata p dñz feudi vel p pares curie. fit ad superiorē dñm feudi si dñz superiorē hz a q̄ de feudo ⁊ yniūfali iurisdicōe i loco vel saltē de feudo fuerit iuestit'. Si aut nō hz superiorē dñz feudi. tūc ē dubiū. s3 p̄m **In.** noc. si agit reali. tūc appellabit ad ordinariū loci illi' i q̄ sita ē res feudalis. si agit d̄ iniuria p̄tra fidelitatē facta. appellabit ad iudicē rei in q̄tū agit p̄sonali. **S3** si agit mixta vt inter dicto vñ vi vel in rem sc̄pta. appellabit ad superiorē illi' loci vbi ē res feudalis. dic breuif qd iudex appellatiōis erit iudex tribunalis. i. supior loci i q̄ fact' ē p̄cessus. qz appellatiōes magi regulāt a tribunali q̄ a p̄sona. nisi p̄suetudo aliter disponat. nō. an. de iudi. ceter. ⁊. venio ad sc̄dm. l. q̄ in causa.

Appellari p̄t a snia lata p iudicē d̄ p̄sensu p̄tū. nō. an. i. d. c. q̄ntauallis. ⁊. xi. xxv. d̄ra.

Appellari p̄t a iudice p̄uate ordinē iudiciariū si de iure p̄t p̄cedere ordie nō p̄uato. nō. an. d̄ co. de. ⁊. ml. c. vera. xliiij. colū. in fine.

Appellari p̄t a snia nllā. text' ē de re iudi. exhibita. ⁊. c. fi. ⁊. nō. an. in. d. c. vera. penl. carta. ⁊. venio ad vltimū. s3 iudex talis appellatiōnis debet p̄nūciare appellatiōne iniustā. i. s̄ta causa q̄re snia ē nulla. ⁊ p̄dēnare appellatē i expēsis. vt nō. spe. i. ti. d̄ sen. pla. ⁊. vt autez ⁊. in iudice aut. in fine. sed **Jo.** an. ibi in additionibus aliter loquit.

Appellari p̄t a snia in manifesto lata. qz iure nō p̄hibet. nōt **Jo.** an. in. d. c. v̄ra penl. carta. iij. colum.

Appellare an possit q̄s veniēs p̄tra p̄fessionē veraz vel fictā ore suo vel p̄curatoris sui vel defuncti factam. vide sub x̄bo notozii. ⁊. notozii an impediāt.

Appellare an possit q̄s a snia in notozio lata. si ue sit notozii facti v̄l p̄sūptiōis vel fictiōis v̄l p̄fessiōis vel p̄batiōis v̄l snie. vide s̄b x̄bo notozii. ⁊. notozii an impediāt. ⁊. s̄ sequēti.

Appellans a grauamie tenet exp̄mere grauaminis causam. etiam notozia. qz l3 notozietas excuset a p̄batione. nō tñ a p̄positiōe. notat an. in pal. c. vera. penul. carta. iij. colum.

Appellatiōi ab alio interposite ad herēs. nō p̄t illa appellatiōe vti nisi deceat se. ⁊. decēdiū q̄

appellare potuit adhesionē. ip̄am q̄ adhesionē iudici a quo intimasse. nō. **Ro.** ⁊. clu. cxxxj. ⁊. nō. glo. de elec. c. vt circa. li. vj. sup x̄bo ad herētes. ⁊. dicta adhesionē debet esse exp̄ssa. nec p̄t fieri nisi p̄ illū cui' interest. vt nō. **Jo.** an. i. nouel. sup glo. p̄dicta.

Appellari non p̄t ad papā omissio medio. qñ appellat a subdelegato delegati nō in totū. d̄ offi. dele. si delegat'. ⁊. ad cū q̄z li. vj.

Appellari nō p̄t a snia lata p cardinalē cui fuit causa cōmissa appellatiōe remota. ⁊. h̄ p̄p̄ dignitatez p̄sone. nō. **Bal.** in. l. ij. ff. de offi. p̄fec. ⁊. p̄ mo. in. c. j. de officio legati. li. vj.

Appellari nō p̄t ad papā a snia lata p iudices secularē. tpali iurisdicōi ecclie nō subiectuz ⁊. h̄ verū d̄ iure. s3 de p̄suetudine ecclie secus. tex. de app. si duob'. ⁊. si. deniqz. dicta tñ consuetudo nō ē generalis s3 specialis i q̄busdam loci p̄m **Jo.** an. ⁊. an. ibidē. s3 vacāte imperio de iure p̄t appellari ad papā a iudice seculari. nō. glo. ij. q. vj. c. ij. vide supra. ⁊. appellari nō p̄t ab imperatore.

Appellatio interposita p̄ tertiū rōne sui interesse nō valet nisi in ea exp̄mat aliqua causa p̄ quā sua interesse dicat. nō. **Bar.** in. l. si a snia. i. pn. ff. de appel.

Appellari p̄t a iudice reijciēte exceptiōem expresse vel tacite. p̄cedēdo ad vltiora nō admitta exceptiōe. vbi aut exceptiōez nō reijcit tacite nec exp̄sse. s3 dicit velle deliberare. tūc si tertio req̄sit' hūilit' vt deliberet non r̄ndet. p̄t appellari hac cā assignata. p̄m **Hosti.** in. c. interposita de appel. ⁊. idē nō. an. e. ti. dilecto ij. colū. ⁊. oppono qd ex quo.

Appellari an possit a snia lata p̄tra officialē in syndicatu. vide **Cy.** **Bar.** ⁊. **Bal.** l. q̄. app. n̄ reci. l. nllī. ⁊. archi. ij. q. v. ⁊. nllī q̄z. ⁊. spe. ti. de app. p̄ma pte. ⁊. q̄b'. ⁊. tertio. nō licet.

Appellatio si ē interposita in causis maioribus (⁊ maiores appellat' de q̄b' inferiora papa n̄ p̄t cognoscere s3 iurisdicōi pape sūt specialiter reuerate) nō p̄nt ptes tali appellatiōni renūciare. **S3** si appellet' i causis medijs (⁊ medie sūt oēs cause sp̄uales ⁊ eccliaſtice maioribus excepti) tali appellatiōni anq̄ sit recepta p iudicē ad quē. p̄nt ambe ptes renūciare ⁊ redire ad iudicē a q̄. s3 vna ps altera inuita non p̄t ex q̄ nō recepta ē appellatiō nō licz a p̄tib' renūciare nisi ad p̄uatū eaz interesse. s3 cōponē nō p̄nt sine iudice ad quē. **Vbi** aut appellat' i minorib' causis (⁊ miores sūt qñ agit de tpa/ lib') tūc anteq̄ appellatiō sit recepta p̄nt ambe ptes ⁊ etiā appellās inuito appellato renūciare appellatiōi ⁊ redire ad iudicē a q̄. dūmō nō iter sit appellati. vel si iter sit. ⁊ satisfaciāt. postq̄ x̄o appellatiō sit recepta. nō l3 partib'

ad iudicē a q̄ redire sine licētia iudicis ad quē
 lz p̄ cōpositionē p̄nt ab appellatiōe recedere
 quādocūq; tā an̄ receptā appellatiōez q̄ p̄
 etiā iuito iudicē ad quē. vt nō. **Jo. an. p.** **Ho**
sti. d. cri. fal. c. fi. vide. s. s. appellās p̄ re inte-
gra. S. Bal. simplicif dicit q̄ appellās non
p̄t renūciare si appellati interest. in. l. fi. c. q̄n
p̄uo. nō ē ne. vide tex. 7 glo. in. c. q̄uis. s. ce-
tez. de elec. li. vj.

Appellās an possit petē q̄ appellat? cōpellā
 snia exhibere a q̄ appellatū ē. als nō p̄sit snia
 appellato. vide **Inno. 7 an. in. c. g. p̄petu? vi**
carius. de fide instru. 7 Frede. de senis. p̄ silto
ccij. 7 Bar. in. l. fi. c. de fide instru.

Hertissima p̄batio q̄ dicat: vide s̄ ver
 bo p̄batio. s. p̄batio indubitata.

Hostia nō ē excōicatus ip̄o iure: nisi
 q̄n̄ ē irregularis 7 dimittit habitū. vt i
 c. ij. ne de. vel mo. li. vj.

Hostolice sedis appellatio an cōphē/
 dat papā tm̄. vel etiā legatū de latere:
 dic q̄ i maiorib? seu reseruatīs cōphēn
 dit papā tm̄: 7 i alijs cōphēdit etiā legatū. nō
 lap. de elec. si abbatez. li. vj. nisi addat dictio
 restrictiua puta aplice sedis dūtarat. qz tunc
 nullo casu cōphēdit legatū. nō. idez lap. i de.
 grauis. de sen. excō.

Arbitrē eligif vt iudex. scilz vt p̄cedat
 ordine iudiciario i substātib?. et b̄ q̄
 qd p̄cedēdū. d̄z etiā q̄ ad dirimēdū p/
 nūciare d̄ iure: lz possit si vult p̄nūciare iniq̄.
 nō. an. d̄ iuriur. q̄ntauallis. v. venio ad mate
 riā **p̄nt tm̄ ptes remittere ordinez iudiciariū.**
vt arbitrē nō tenet ordine iur/ p̄seq̄ i p̄cedē
do. ita tm̄ q̄ de iure p̄nūciat. qz cuz arbitrē h̄z
p̄tatez a p̄tib?: p̄nt ptes illam qualeficare. nō.
an. e. ti. v. ex. his decidif q̄ si in cōpromisso. 7
vide s̄ vbo appellatio arbitratoris. vbi plu
ra de arbitro tāgūf. s. p̄fessio. s. p̄sūptio. s. te
stis 7c.

Arbitrē an possit esse ille q̄ ē excōicat? dic lz ta
 lis i arbitriū assumpt? nō possit p̄tib? p̄tradice
 rib? officii exercere p̄p̄ periculū excōicatio/
 nis: tm̄ i ip̄m tenet cōpromissum 7 acceptatio
 7 etiā laudū si ptes se p̄sentēt 7 nō p̄tradicat.
 idē si ferat eis absentib?: q̄n̄ p̄t absente parte
 laudare. idō tūc erigif appellatio. nō. an. i. d.
 c. q̄ntauallis. v. xxxiij. d̄ria.

Arbitri snia lz nō possit p̄ viā appellatiōis re
 tractari nisi i certis casib?: p̄t tm̄ p̄ viā nullitati
 retractari. vt si lata ē snia sine ordine iuris vt
 p̄ pecuniā vel p̄tra ius expresso errore in snia
 vel cōtra formā cōpromissi. nō. an. in. d. c. q̄n
 tauallis. v. xxv. differētia.

Arbitri snia lata seruato iur/ ordine lz sit iniq̄
 nō p̄t peti reduci ad arbitrium boni viri. nō.

an. i. c. q̄ntauallis. v. iij. d̄ria. qd̄ itellige fm̄
 distinctionē positam. vt in. s. primo sequenti.

Arbitri snia si nō patif vitiū nullitatis lz iniq̄/
 tatis. q̄q; nō possit p̄ appellatiōe retractari
 nisi i certis casib?. si tm̄ fuit lata dolo parti vel
 arbitri. retractabif p̄ exceptionē vel replicati
 onē doli. si autez als esset iniusta p̄ter dolum
 ptis 7 arbitri. tūc in q̄b? casib? nō retractaref
 sentētia arbitratoris. nec ista retractabif. sed
 in q̄bus arbitratoris snia retractaref: tunc lz
 fm̄ **Inno. hic. q̄q; inique standum sit: tm̄ fm̄**
Hosti. reducef ad arbitriū boni viri quando
cuidēs ē iniq̄tas nutriēs peccatū. 7 de pecca
to d̄z p̄stare q̄n̄ p̄stare de cuidēti lesione. et lex
nedū canonica. lz etiā ciuillis vult peccata cor
rigi. 7 hoc intelligif verū q̄n̄ infra. x. dies fuit
reclamatū: ita q̄ non p̄t dici snia emologata.
qd̄ sequif **Jo. an. 7 dicit curiā ita seruare. qd̄**
ē indubitāter verū q̄n̄ apparet enormis lesio
qz tūc laudū p̄sumif dolum. merito cōpetit
remediū actionis et exceptionis doli fm̄ ius
ciuile. lz fm̄ ius canonicū habebit plus. qz
officio iudicē poterit peti retractari nō obstā
te iuramēto. ctsi iuramētū obstaret poterit iu
dex ex officio puidere. nō. an. i. d. c. q̄ntaua
lis. v. xxv. differētia.

Arbitri laudū emologatuz expresse vel tacite.
 p̄ lapsū. x. diez parit actionē i factū. 7 h̄z ere
 cutionē paratā sicut snia q̄n̄ est sine pena. sed
 q̄n̄ ē cū pena. videf **Inno. velle q̄ nō p̄t emo**
logari. lz dic q̄ p̄t saltē q̄n̄ ē clausula rato ma
nēte pacto. si aut laudū nō ē emologatum nec
stipulatiōe vallatū: tūc d̄ iure ciuili non parit
actionē cū nudū sit. poterit tm̄ ad penā agi. lz
de iure canonico agere poterit lz nudū sit. qz
cōsensuz p̄tū adest: q̄ fm̄ ius canonicū pdu
cit ius agēdi saltē possiciuz iudicis. nō. an. in
d. c. q̄ntauallis. v. xi. differētia.

Arbitrē potest interlocutoriā mutare. p̄t etiāz
 mutare circa accessoria diffinitive dūmodo si
 at eadē die. idem si vult reformare q̄ ad dicta
 men: nō mutata snia. lz vobū dubiū declarare
 n̄ p̄t nec diffinitiuā mutare si sup̄ toto p̄nūcia
 uit: ita q̄ suo funct? ē officio: siue snia sit aliq̄
 siue nulla. idē si nō sit diffinitiuā. lz tm̄ iudicis
 officii finire facit. p̄dicta vera nisi i cōpro
 misso dictū sit q̄ n̄ possit iudicare semel 7 plu
 ries 7 quotiēs ei placuerit. quia tunc poterit
 sic facere 7 corrigere sup̄ diuersis capitulis
 tm̄ nō sup̄ eodē qz sup̄ eadē re nō p̄nt fieri plu
 res snie. nisi cōpromissum esset tale q̄ non cō
 tineret nisi vnū articulū siue caplm̄ tm̄. qz sup̄
 illo possit pluries laudare 7 seipsum corrige
 re. als vba cōpromissi nihil oparent. Si aut i
 cōpromisso dicat q̄ possit semel 7 pluries iu
 dicare 7 iā iudicatū corrige 7 mutare tūc etiā

si sint plures articuli poterit quilibet mutare
 fm Bar. l3 Jo. an. sentire videt qd nō valeat
 tale pactū vt circa idē mutare possit. qz h̄ cēt
 iurare ad delinquēdū. vt nō. an. in. d. c. q̄nta
 uallis. v. opponit qd nō p̄t. et addit qd nō. e.
 ti. v. xvij. d̄ria. vbi p̄dictaz clausulā qd possit
 pluries iudicare ⁊ mutare restringit tā i arbi
 tro q̄ i arbitratore ad casū q̄ p̄mūz laudū fuit
 nullū. qz tūc p̄t iterato iudicare circa idem et
 mutare. vide Bal. in. l. si q̄s arbitratu. d̄ ver.
 obli. vbi dicit qd illa clausula. vbi semel ⁊ pluri
 es laudare possit. opaf si sint plura capla i cō
 promisso: qd tot possit sniaz diuiso tpe ferre q̄t
 sē capla. nō qd possit sniaz reuocāe nec corrigē
 s3 si i cōpromisso ē vnū caplm dūtaxat. tūc dī
 cta clausula opaf qd laudū sup illo caplo latū
 semel: p̄t p̄ aliud laudū reuocari. vide qd ibi
 dem Bal. nō. in. l. j. C. si adū. rē iudī. vbi sim
 pliciter tenet qd ex clausula p̄dicta p̄t sepi⁹ cir
 ca diuisos articulos iudicare: nō at circa idēz.

Arbitratoris lauduz si petis reduci ad
 arbitriū boni viri tāq̄ iniquū. cui incū
 bit onus pbandi. vide Jo. an. i addi.
 spe. i. ti. de arbi. s. sequit. v. itē qd si cōpromis
 sū. ⁊ an. de pba. qm̄ p̄tra. penl. carta. i. sine. ⁊
 de iurīur. q̄ntauallis. v. venio ad sextū. circa
 finē. v. etiā vide sub vbo arbiter. p̄ totū.

Arbitriū siue arbitramētū si ē nullū ⁊ petas re
 duci ad arbitriū boni viri. p̄t iudex sup nulli
 tate p̄nūciare fm̄ hosti. vt nō. an. de app. di
 lecto. v. nunq̄d aūt. x. colū.

Arbitrator nō p̄t eē ille q̄ ē excōicat⁹ vel seru⁹.
 nō. an. d̄ app. dilecto. v. nūq̄d aūt. x. colū. cō
 trariū nō. de excōicato. de iurīur. q̄ntauallis.
 v. xxiiij. d̄ria. l3 Jo. an. teneat p̄mā ptē i arbi
 tratore publice excōicato. vt nō. an. in. d. v.
 xxiiij. d̄ria. Itē excōicat⁹ p̄t eē arbiter. ⁊ tenet
 cōpromissuz ⁊ laudū si ptes se p̄sentēt ⁊ nō cō
 tradicāt. idēz si laudū ferat eis absētib⁹. qm̄
 p̄t absente pte laudare. ideo tūc extigit appel
 latio. nō. an. in. d. v. xxiiij. d̄ria.

Arbitrator p̄t eē furiosus h̄ns dilucida infual
 la qm̄ cōpromissuz acceptauit ⁊ iudicauit tpe
 q̄ habebat sanū intellectū. nō. an. de iurīuran.
 q̄ntauallis. in fine.

Arbitrator p̄t esse filiū familias: etiā p̄re iuito
 nō. an. in. d. c. q̄ntauallis. in fi.

Arbitrator p̄t eē p̄sbr. qz non repit phibitum.
 nō. an. in. c. q̄ntauallis. in fi.

Arbitrator p̄t esse monach⁹. s3 arbiter nō: nisi
 abbate imperant e. l3 cyprian⁹ dicat qd nec ar
 bitrator eē p̄t. s3 ille q̄ ē de ordine minoz n̄ p̄t
 esse arbiter necq̄ arbitrator. Abbas l3 fm̄ q̄s/
 dam nō possit esse arbiter etiā in causa mona
 sterij sui. p̄t tñ eē arbitrator. nō. an. in. c. q̄nta
 uallis. v. ix. d̄ria.

Arbitrator p̄t eē ille iudex ad quē cōpromissa
 cā p̄tinet iure ordinaro. vel etiā p̄ delegatōez
 s3 arbiē eē nō p̄t de iure ciuili nisi sit p̄nceps.
 s3 nō s̄bditi v̄l etiā s̄bditi i eo d̄ q̄ iudex nō ē iu
 dex p̄nt cōmittē i iudicē vt i arbitriū. ⁊ idō i
 iudicē a q̄ ē appellatū. p̄t vt i arbitriū cōpmittē
 ti. qz nō ē ampli⁹ iudex. s3 d̄ iure canonico p̄t i
 quēlibet iudicē ordinariū ⁊ delegatuz cōpro
 mitti. etiā vt i arbitriū. nō. an. i. d. c. q̄ntauall.
 v. x. d̄ria. Adde qd etiā d̄ iure ciuili p̄t ordina
 ri⁹ iudex ⁊ delegat⁹ i arbitriū assumi. retēta si
 bi p̄tate ordinaria vel delegata. vt nō. e. c. v.

Arbitrator nō p̄t recusari vt (xxij. d̄ria.
 suspectus. arbiter sic ex causa. nō. an. in. d. c.
 q̄ntauallis. v. vij. d̄ria. ⁊. v. x. d̄ria.
 Arbitrator p̄t q̄s eē etiā in causa ppria. nō. an.
 de iudi. cū venissent. s. nūq̄d aūt. qz assumit
 vt bon⁹ vir. s3 i causa ppria nō p̄t q̄s eē arbiē
 sic nec iudex. nō. an. in. d. c. q̄ntauallis. v. ij.
 d̄ria. ⁊. v. yj. d̄ria. Adūte tñ qd idē an. in. e. c.
 in p̄ncipio dicit qd q̄s p̄t esse arbiter ⁊ arbitra
 tor sup iniuria ppria.

Arbitrator p̄cedit i causa absq̄ solēnitate iuri
 vel ordinis iudiciarij fm̄ Anno. d3 tñ eē iudi
 ciū laborare ad v̄tate inq̄redam vt pleni⁹ in
 struat. nō. an. i. d. c. q̄ntauall. v. venio ad ma
 teriā. p̄t tñ si vult ordinē obfuare. vt nō. e. c.

Arbitrator p̄t p̄cedē i dieb⁹ (v. iij. d̄ria.
 etiā feriat. i honozē dei tñ n̄ cōpellit si n̄ vult
 l3 ptes i h̄ p̄ueniāt. s3 arbiter nō p̄t i talib⁹ fe
 rijs p̄cedere etiā p̄tib⁹ volētib⁹. nō. an. in. d.
 c. q̄ntauallis. v. xvij. d̄ria.

Arbitrator nō astringit ad tps instātie statute
 i iudicialib⁹ causis. sec⁹ i arbitro fm̄ Cy. cui⁹
 tps instātie incipit. nō a die cōpromissi s3 a die
 lit̄ corā eo mote. Jo. an. tenet qd i arbitro nō
 h3 locū instātia. qd d̄ iure canonico expeditū
 ē. qz nec i iudice locum h3. nō. an. in. d. c. q̄nta

Arbitrator nō artat (uallis. v. xvij. d̄ria.
 facere scripturā d̄ acti q̄ h̄nt corā eo: cū nō ser
 uet ordinē iudicioz. nō. an. i. d. c. q̄ntauallis.
 Arbitratrix p̄t eē mulier (v. venio ad sextū
 q̄uis nō sit i dignitate posita. s3 non p̄t esse ar
 biter siue arbitra. nisi sit i dignitate. nō. an. in
 d. c. q̄ntauallis. v. vij. d̄ria.

Arbitrator ⁊ etiā arbiter nō tenent aliq̄d iura
 mētū p̄stare. l3 Bar. dicat p̄trariū i arbitratio
 re. vt nō. an. i. d. c. q̄ntauallis. v. v. d̄ria.

Arbitrator non tenet ptes citare ad sniaz siue
 laudū. l3 Bar. dicat p̄tra. arbiter sic. nisi i dis
 cussioē ⁊ p̄cessu cause fuerint ptes p̄ntes fm̄
 Cy. vt nō. an. i. d. c. q̄ntauall. v. ex his inferē
 Arbitrator cū nō diffiniat. p̄ vim snie nō artat
 ad p̄nūciādū i scriptis. nec cū alia solēnitate cū
 totū ponat i eius p̄tate. s3 arbiter artat vt iu
 dex. nō. an. i. d. c. q̄ntauallis. v. ij. d̄ria.

Arbitrator debet iudicare fm equitatez. arbitri vero fm ius. Arbitri ergo fuare debet rigorem iuri. arbitratores iusticia. fm Jo. an. vt no. an. in. d. c. qntauallis. v. iij. dria.

Arbitrator pot ferre sententia siue laudu in ecclesia. arbitri non. sicut nec iudex. no. an. i. d. c. qntauallis. v. xxij. dria.

Arbitrator pot manu extedere ad res extra copromissum. qd intellige fm Bar. quando se extendit ad conera. sed ad oia extranea no pot. na si de re esset copromissu. possit de quaitate et rei extimatioe laudare. ide si aliqd rei vl speciei vel quaitatis assignaret in recopelati one adiudicati sup re sup q pncipaliter est copromissuz. no. an. in. d. c. qntauallis. v. xxiiij. differentia.

Arbitrator si sup toto pnuciauit bene vel male. functus est officio suo et non poterit ampli mutare. Cy. dicit q si iure suo potest laudare et pot mutare. si iure alieno et fuauit forma copromissi no pot mutare lz nulliter laudauerit secus si formam no fuauerit. qz tuc non e functus officio suo. si tn in copromisso dictu sit vt pnuciare possit quatiens voluerit. tuc semp mutare poterit eti circa idem. qd itellige qn laudu fuit nullu. no. an. i. dicto. c. qntauallis. v. xvij. differentia. et vide oino qd ipe no. eo. ti. v. oppono. q no pot. et sub. v. arbitri. s. arbitri pt interlocutoria.

Arbitrator cogit laudare si copromissuz suscepit. non tn videt suscepisse lz pfens fuerit. vl aliter et sciens et no cotradixerit. arbitri autem no cogit laudare lz copromissum suscepit: nisi in copromisso sit pena apposita vl pignora. In aut valeat pactu q arbitrator no possit cogi. dicit no. an. in. d. c. qntauallis. s. xxj. differentia.

Arbitrator si est assumptus sup substantialibz tractatus et no arbitrat. no valet contract. qz no recedit a psona. secus si pfecto contractu assumptus e sup aliquo accessorio. qz tuc ex contractu pfecto orit actio. cui pt officiu iudicis deuiure sup accessorio. lz ille no arbitret. no. an. in. d. c. qntauallis. v. xxj. differentia

Arbitrator est ille cui dicit volo stare voluntati tue. sed quando sit copromissum i aliquo vt sci scite an ptes possit pcordare. talis no dicitur arbitri nec arbitrator. lz mediator. no. an. d. c. qntauallis. v. qd si suscipiat. Itē arbitrator dicitur ille cui qs dicit volo stare dicto tuo. lz si ini que arbitret pot peti reduci ad arbitriu boni viri. no. ff. de arbi. l. penul. et Bar. in. l. si. ff. d. o. stipu.

Arbitrator est ille in que copromittit vt i arbitratorē vel in bonu viru: nisi p aliqua vba copromissi aliud possit apprehedi. no. an. in. d.

c. qntauallis. v. ex his decidit qd de tali. Itē arbitri censet ille in que copromittit vt in arbitru et in bonuz viru. qz arbitri dicitur bonu vir. no. an. e. ti. v. ex his decidit qd si dicat.

Arbitrator dicit ille in que copromittit. vt in arbitru arbitratozem et amicabile copositorē. cu ptate pcedendi de iure et de facto et sententiadi de iure tm. idem si copromittit in eu vt i arbitratorē et amicabile copositorē cu eadem ptate. qz no repugnat arbitrameto q ei arbitriu deducit ad limites iuris. et tunc informabit arbitrator arbitrium suum a iure. no sola equitate.

Arbitri aut dicit ille in que copromittit vt in arbitru cu potestate pdicta. vt no. an. in. d. c. qntauallis. v. ex his decidit qd si i copromisso. et. v. se. na arbitri censet q vt arbitri assumit. nisi ex alijs verbis aliter appareat. vt qz dictu sit q possit pcedere ordine iuris no seruato vel alijs cofimilibz vbis. no. an. e. ti. v. ex his decidit qd d tali. Itē arbitri censet ille q eligit vt litis disceptator. no. an. eo. ti. v. ex his decidit qd si dicat.

Arbitrator an arbitri dicat ille in que copromittit tanq in arbitru arbitratorē et amicabile copositorē vl tanq i arbitru et arbitratorē simplicif. dicit q pt quaz via vult eligere. vel arbitri vl arbitratoris fm Bar. lz specu. dixerit q videt elect vt arbitri saltē vbi adiecta e pena. no. an. i. d. c. qntauallis. v. ex his decidit qd si est.

Arbitrator an arbitri dicat ille qui assumit vt possit pcedere ordine iuris fuato vel no fuato. dicit q vtrazqz habebit ptatez. etsi n expmit an pcedat vt arbitri vl vt arbitrator. cogno/ scit ex modo pcededi. qz si ordinē iuris fuauit in totu. censet arbitri. als celebif arbitrator fm Inno. etsi ab initio seruauit ordinē et i fine no (qz forte sine scriptis sententiauit) no valet snia. qz pcedendo ab initio fuato iuris ordinē. videt viaz arbitri elegisse et alteri vie arbitratoris renūciasse fm Dy. sed vitas est fm Hosti. q valet snia tanq arbitratoris. qz vie arbitratoris no repugnat q p pte vel i toto seruet ordo. pot tn seruare et non fuare p ut ei placet. Ex his seqt q siue a pncipio seruauit ordinē et no in fine. siue in fine seruauit ordinē et no in pncipio medio et fine. q iudicatur vt snia arbitratoris. etsi e equa fm naturalē eqtatem. ei stabif fm Jo. an. vt no. an. in. d. c. qntauallis. v. iij. dria. lz Butri. alif dixerit in hoc vltimo. vt no. an. e. c. v. ex his decidit alia disputatio.

Arbitratoris copromissum no finit morte alterius copromittentiū. qz illud e pactu vel transactio q trāsit ad heredes: etiā si copromissum

fuerit factū sup cōtractu iniendo . qz species
pditionalis obligatiōis transmittit ad here/
des nisi sit t̄lis q̄ p̄sone cohereat . vel vbi p̄tra
ctus nō sit trāsmisibilis ad heredes . Arbitri
aut cōpromissuz finit̄ morte alteri? cōpromit
tēium . nō . an . e . c . x . xij . d̄ria .

Arbitratoris vel arbitri cōpromissuz non finit̄
bāno ⁊ publicatiōe bonoz alteri? cōpromittē
tiū . cū existēs p̄ditio nō obligat fiscū . nō . an . i
c . q̄ntauallis . x . xij . d̄ria . als . x . ex b̄ insurgit
⁊ idē nō . e . ti . circa finē .

Arbitratoris p̄tās ⁊ laudū sic recipit essentiaz
a p̄sensu ⁊ voluntate p̄tiū . ita p̄traria volūta/
te p̄t partes a laudo recedere . nō . an . in . d . c .
q̄ntauallis . x . ex b̄ insurgit .

Arbitrator assumit sup eo d̄ q̄ p̄tes n̄ sūt p̄cor
des . ⁊ nō solū sup p̄tractu s̄ etiā super lite . t̄n
ip̄a assumptio ⁊ p̄cessus nō expedit p̄ viā iudi
ciū s̄ p̄tractū . vñ cōpromissuz ⁊ laudū d̄: poti
us cōpositio vel trāfactio q̄ iudiciū vel finia
siue arbitriū . nō . an . i . d . c . q̄ntauallis . x . ij . d̄ria

Arbitratoris laudū i certo cōpromisso ē q̄dam
transactio . eo respectu qz sit de re dubia . ⁊ qz
p̄tes cōpromittit̄ vt a lite recedāt . t̄n p̄prie et
stricte nō ē trāfactio s̄ cōpositio . qz trāfactio
p̄prie fit aliq̄ hincinde dato vel retento . s̄ ar
bitrator p̄t i totū absoluerē vt i totū p̄dēnare
Itē a trāfactiōe p̄prie nō recedit̄ s̄ iniqua . a
laudo aut̄ recedi p̄t p̄pter excessuz ⁊ iniq̄tatē
nō . an . in . d . c . q̄ntauallis . x . ij . d̄ria .

Arbitratoris dictū p̄prie nō ē finia neclauduz
s̄ trāfactio q̄dā . nō . an . in . d . c . q̄ntauallis . x . ex
b̄ insurgit alia . xij . d̄ria . sed nec est p̄prie tran
sactio s̄ cōpositio . vt nō . s . s . p̄xi .

Arbitratoris laudū si incidit i p̄tractū puta q̄n
assumit̄ q̄s vt arbitrator d̄ p̄cio rei vendite .
agēdū ē actiōe ex illo p̄tractu . q̄n statim post
p̄tractū fuit assumptū . si nō incidit i p̄tractū .
t̄n si i cōpromisso intercessit iuramētū . manda
bit̄ arbitramētū executiōi p̄ officii iudicis . dū
modo sit equū vel ad eq̄tatē redactū si nō in
ter sit iuramētū s̄ stipulatio : agit̄ ex stipulati
one . si aut̄ ē nudū : t̄n parit solū exceptionez
nisi sup aliq̄ actione sit cōpromissum . qz t̄n il
la actiōe agit̄ fm̄ Innoē . in alia p̄te dicit qz s̄
sit nudū : fuādū ē t̄n si ē equū . **S**z Hosti . dicit
qz etiā q̄n ē nudū mādabit̄ executiōi iudicis of
ficio . qd̄ de iure canonico p̄cedit . fm̄ qd̄ etiā
nudus p̄sensus parit ius agēdi saltē p̄ officii
iudicis . nō t̄n qz habeat executiōez paratā ni
si statuta locoz aliter p̄uideāt . ⁊ hoc v̄p̄ fm̄
Bar . vt nō . an . in . d . c . q̄ntauallis . x . ex b̄ in
surrexit alia . xij . d̄ria .

Arbitratoris laudū nō emologatū taciturnita
te . x . diez . s̄ exp̄sse p̄t emologari . nō qz p̄ oia
habeat vim emologatiōis . s̄ valebit vt pactū

vel trāfactio fm̄ Inno . vt nō . an . in . d . c . q̄nta
Arbitratoris laudū p̄tra (uallis . x . xj . d̄ria .
ius latū . est nullū si forma cōpromissi habeat
qz d̄ iure ⁊ de facto p̄cederet . s̄ de iure t̄n p̄/
nūciaret . qz illa exp̄ssio qz de iure t̄n p̄nūcia
ret dedit formā cōpromisso cuz tacite nō ines
set . sec̄ in laudo arbitri dicto modo assumpti
qz i illo dicta exp̄ssio tacite inerat . s̄ Bar . in b̄
ultimo dubitauerit . ⁊ sub illo v̄bo de iure nō
venit solū ius cōe: s̄ etiā ius statutū ⁊ p̄suetu
do iuri cōmuni p̄traria . nō . an . i . d . c . q̄ntauall
Arbitratoris dictū siue laudū si (lis pe . col .
cōtinet modicā lesionē . p̄t peti reduci ad arbi
triū boni viri . ⁊ i b̄ differt a laudo arbitri . qd̄
de iure civili nō p̄t peti reduci . **R**atio d̄rie ē
qz cōpromittens in arbitriū q̄ vt iudex p̄cedit
fuato iuris ordine : p̄tēnit iudicē . ideo ad euz
reuerti nō p̄t . sed q̄n cōpromittit in arbitra
tozē . nō p̄tēnit iudicem cū non agat corā iudi
ce vt iudice sed via cōtractus . nō . an . in . d . c .
q̄ntauallis . x . nūc videamus .

Arbitratoris laudū nō reducit̄ ad arbitriū bo
ni viri p̄pter modicā lesionē : nisi dol̄ ei? ver?
vt p̄sumpt̄ intercesserit . qz t̄n ex q̄libet dāno
p̄t peti reductio cū dol̄ remitti nō p̄t . nō . an . i
d . c . q̄ntauallis . x . venio ad sextū .

Arbitratoris laudū p̄t indistincte reduci ad ar
bitriū boni viri p̄pter enormē lesionē . q̄n i cō
promisso simpliciter dictū fuit qz possit dare de
iure vni? alteri : etiā i magna quātitate . qz ali
ud ē dānū modicū . aliud ē enorme . ⁊ idō sub
v̄bo magna . nō cōprehēdit̄ enormis . nō . an . i
d . c . q̄ntauallis . x . venio ad septimū . ibi ad/
uertite t̄n rē . ⁊ sub v̄bo enorme . nō cōprehēdit̄
enormissima . vt q̄ excludat̄ q̄s totaliter a fa
cultate petēdi reductionez . ponat̄ i cōpromis
so qz n̄ p̄t peti reductio rōne lesionis etiā enor
missime . vel qz arbitrator p̄t dare d̄ iure vni?
alteri in p̄te ⁊ i toto . vt nō . ange . in sua dispu
tatione q̄ incipit . duo adiuuicē litigātes . ⁊ vi
de oīno . j . s̄ . arbitratoris laudū si ledit . **Q**ue
aut̄ dicat̄ lesio i magna quātitate . dicit an . qz
est magna q̄n in dimidia . vt nō . e . ti . x . venio
ad quintū . ⁊ . x . mihi videf . **B**ar . dicit qz est
magna q̄n i sexta . ⁊ vterqz alle . l . vnde si ner/
ue . cū p̄ncipio . l . sequētis . ff . p̄ socio . ⁊ ponit
Bar . in . l . si societate . s̄ . arbitroz . e . ti . **E**go di
co qz vterqz dicit p̄tra tex . illi? . l . vnde si nerue
cū . l . se . vbi tex . apte declarat qz lesio dicatur
magna q̄n est i tertia p̄te .

Arbitratoris lauduz si ē iniq̄ū : p̄t reduci non
obstāte qz i cōpromisso fuit emologatū laudū
futurū . qz talis emologatio h̄z vim simplicis
renūciatiōis . sec̄ si emologatio sit secuta post
laudū . qz t̄n nō ē loc? q̄rele . qd̄ ē verū q̄n emo
logās fuerat certificar? de lesione . als sec̄ . nō .

an. i. d. c. q̄ntauallis. v. venio ad septimū. cir
ca. finem.

Arbitratoris laudū etiā si de re ipsa ē iniquū ex
imperitia p̄pter dolū arbitratoris. p̄t peti re-
duci. l. 3. cōpromissum fuerit incertuz ⁊ penali
stipulatiōe vallatū. l. 3. **B**utri. dicat p̄trarium
q̄n nō apparet de dolo v̄l culpa arbitratoris
nō. an. i. d. c. q̄ntauallis. v. venio ad fm quo
iure. q̄d intellige fm distinctionē positā in s̄-
pximo sequenti.

Arbitratoris laudū si ledit tertium vel ē p̄tra de
um vel p̄tra pietatē vel p̄tra oia alia iura: p̄t
reduci ad arbitriū boni viri. si autē ē simpliciter
p̄tra ius p̄uate ptis: ita demuz p̄t reduci si le-
sio est i sexta pte: fm **B**ar. vel in dimidia. ⁊ h̄
veri. que portio aliter adiudicat q̄n arbitra-
tor assumit sup lite ⁊ p̄trouersia q̄n assumi-
tur sup cōtractu. ⁊ p̄dicta p̄cedūt etiā in com-
promisso iurato in q̄ ptes simpliciter et genera-
liter pmiserunt stare laudo. l. 3. si simpliciter ⁊
exp̄sse dictū sit q̄ p̄t arbitrator ius vni⁹ ptis i
totū vel in ptē alteri dare. vel q̄ possit iudica-
re alte ⁊ basse q̄d idē ē. vel q̄ p̄t de iure vnius
dare alteri i parua vel i magna quātitate. dic-
q̄ lesio ē maxima ⁊ ex p̄posito ⁊ h̄ cōstat: po-
test reduci non obstantibus. dictis v̄bis sic ef-
fuse prolatis. secus si lesio est re ipsa ⁊ non ex
p̄posito seu magna ⁊ hoc p̄stat fm **Jo.** an. l. 3.
veri. ē q̄ etiā tūc p̄t reduci: q̄ illa v̄ba effusa
magis fuerūt plata ad beniuolentiā ⁊ sub spe
late p̄sidentie q̄ deceptiōis future. vbi autē
nō p̄stat q̄ lesio fuerit ex p̄posito vel re ipsa. i
dubio ex magna receptiōe p̄sumit dol⁹. ⁊ sic
reductio peti p̄t. nō. an. in. d. c. q̄ntauallis. v.
venio ad q̄ntū vel ad septimuz. ⁊ p̄dicta p̄ce-
dūt etiā si renūciatio vel pactū vel iuramētū
itercesserit de nō petēdo reductiōez. q̄ quod-
libet iuramētū recipit intellectū fm p̄ncipale
p̄positū. vt nō. an. e. ti. v. venio ad septimuz
Adūte tñ q̄ si in cōpromisso d̄: q̄ possit arbi-
trator de iure vni⁹ ptis alteri dare i parua ⁊ i
magna quātitate: non poterit tñ enormiter le-
dere cū triplex ē d̄annū. s̄. modicū. magnū. ⁊
enorme. vt nō. an. in. d. c. q̄ntauallis v̄l. car-
ta. in p̄nci. **Jo.** tñ adūte. ⁊ adūte q̄ lesio enor-
mis d̄: q̄ sextā ptē excedit. cū in sexta dicat le-
sio magna. vt p̄t in .l. vnde si nerue. cū. l. se. i
p̄ncipio. ff. p̄ socio. vbi tex. dicit q̄ lesio in se-
xta p̄tinet manifestā iniquitatē. ⁊ idē dicit **B**ar.
in. l. si societate. s̄. arbitriū. eo. ti. vide oino. s̄.
s̄. arbitroris laudū. ⁊ cōcor. **B**al. q̄ ratiōe
enormis lesionis p̄t peti reductio. q̄buscunq̄
in cōpromisso appositis nō obstantibus. vt ip̄e
nō. in. l. cū antea. **C.** de arbi. fallit. si statutum
dat validitatē laudo. q̄ casu etiā rōne doli nō
p̄t p̄tra laudū aliqua exceptio opponi. vel q̄

laudū reuocari non p̄t. vt nō. **B**al. sup rubri-
ca. **C.** de app. ⁊ idē videt si statutū dicit q̄ cō-
tra laudū non p̄t aliq̄ exceptio opponi. vel q̄
laudū sit p̄cisum. vt nō. **B**al. **C.** de excep. rei
iudica. l. ij.

Arbitratoris snia l. 3. i respectu iuris rigore sit iniq̄
si tñ fm naturalē eq̄tatē est. non p̄t reduci ad
arbitriū boni viri. nō. an. in. d. c. q̄ntauallis.
v. iij. d̄ria. ⁊ sicut arbitrator nō tenet seq̄ iu-
ris rigore sed h̄ p̄cedere fm naturalē eq̄tatē
ita ⁊ iudex aditus sup reductione ad arbitri-
um boni viri nō tenet rigore iuris seq̄ sed fm
naturalē eq̄tatē debet sniaz reformare ⁊ etiā
ex iusta causa. ⁊ p̄ bono pacis p̄t in aliq̄ mo-
dico p̄t ledere. nō. an. e. ti. v. nūc videamus
⁊ p̄sumit iusta causa ex quo i modico ledit. si
tñ in totū sequit ius scriptuz om̄ssa naturali
eq̄tate fm quā poterit laudū i aliqua pte con-
firmare. nō p̄t p̄ hoc eius snia retractari. q̄ l. 3.
possit naturalē eq̄tatez seq̄ in retractādo arbi-
tratoris laudū: tñ nō artat illā seq̄ si nō vult.
vt nō. an. e. c. v. q̄ro an in hac. penul. colū. l. 3. h̄
vltimū dictū videt p̄tra primū arguēdo d̄ to-
to ad ptem.

Arbitratoris laudū l. 3. nō suspendat p̄ petitiō-
nē reductionis ad arbitriū boni viri: tollit tñ
effect⁹ p̄sumptionis ei⁹ sicut i appellatiōe ab
excōicatiōe. nō. an. in. d. c. q̄ntauallis. v. ve-
nio ad sextū. vbi ergo nō p̄det reductio ⁊ re-
clamatio: p̄sumit q̄ laudū sit iustū. vt nō. an.
in. c. q̄m p̄tra. de p̄ba. penul. carta. v. nunq̄d
aut p̄ dicto arbitri.

Arbitratoris lauduz reducitur ad arbitriū boni
viri p̄ officiū iudicis ⁊ q̄nq̄ iure actionis fm
Bar. ⁊ nō. an. in. d. c. q̄ntauallis. v. ad scōz q̄
Arbitratoris laudū p̄t peti reduci ad iure.
arbitriū boni viri vsq̄ ad .xxx. ānos. q̄ t̄to
tpe durat. ⁊ officiū iudicis per q̄d peti⁹ dicta
reductio. imo q̄nq̄ p̄t p̄petuo peti. vt q̄n cō-
petit officiū iudicis loco exceptiōis q̄ p̄petua
est. l. 3. **B**ar. dixit ⁊ male q̄ q̄nq̄ finit quadriē-
nio ⁊ q̄ in oi casu ē necesse q̄ petēs reductiōez
p̄tradixerit laudo infra annū saltē c̄ iudiciū
q̄d nō est vex. q̄ iure nō cauet. nō. an. in. d. c.
q̄ntauallis. v. q̄ro tertio. **J**dē d̄t **B**al. ff. pro
socio. l. vnde si nerue. ⁊. **C.** de p̄trabē. emp. l.
si. penul. colū. v. q̄ro vsq̄. sec⁹ in laudo arbi-
tri q̄d nō p̄t nisi ad. x. dies retractari. vt nō. s̄.
v̄bo arbiter. s̄. arbiter sniaz nō patit.

Arbitratoris laudū si peti⁹ reduci ad arbitriū
boni viri iure actiōis vel p̄ officiū iudicis q̄d
dat p̄ncipaliter p̄pter se vel loco actionis. de-
bet sup dicta reductiōe adiri iudex ei⁹ contra
quē peti⁹. vbi aut agit officio iudicis q̄d dat
loco receptiōis. tūc debet adiri iudex ip̄i⁹ pe-
tētis. q̄ d̄ cōpetēs sup dicto officio: sicut esset

cōpetēs sup exceptiōe actore agēte. quod est
notandū. **A**duerte tñ q̄ si dubiū est de redu-
ctione laudi. ppter iuramētū aditur iudex ec-
clesiastic⁹. idē si laudū est sup materia spectā-
te ad eccliaz. vt sup matrimonio. idē si ē latū
p̄tra pietatē. idē si ex eo insurgit euidēs pctm̄
an aut tunc adiri debet iudex ecclesiastic⁹ pe-
tētis reductionē: vel ei⁹ p̄tra quē petif p̄tz ex
premissis. nō. an. in. d. c. q̄ntauallis. v. venio
ad quartū. vide qd̄ nō. p. eū de fo. compe. cuz
sit. v. colū. v. tertius casus. vbi dicit q̄ iudex
ecclesiastic⁹ etiā inter laicos ē iudex cōpetens
in causa reductiōis ppter iuramētū. et si lau-
dū qd̄ petif reduci appareat nullū: poterit iu-
dex reductiōis sup nullitate pnunciare. nota
an. de app. dilecto. penul. colū. in p̄ncipio. qd̄
est nota dignū. et qd̄ dictū est i causa reductio-
nis laudi ad eundū esse iudicē actoris vel rei:
limita nisi tale laudū ex forma statuti p̄duce-
ret actionē et haberet vim snie. q̄ casu ad eum/
dus eēt iudex. et superior arbitratoris de cui⁹
snia cōquerif. s̄ p̄mo casu conquerif de p̄tra
ctu videlz de laudo de q̄ h̄z vim trāsfactionis
vt nō. p. Bar. et Bal. i. l. ij. C. vbi et apud quē
et ita limita qd̄ nō. Bar. in. l. si societate. s̄. ar-
bitriū. ff. p̄ socio. v. quero q̄s est. et vide oīno
Fre. d̄ senis p̄silio. xxvij. vide etiā an. q̄ fre.
limitat de fo. compe. si clerice. xj. colū. i. p̄nci.
v. ex hoc decidif. eo. ti.

Arbitratoris laudū p̄t detegi iniquū ex nouis
p̄bationib⁹: qm̄ in causa reductiōis non est ne-
cesse q̄ arguas dol⁹ eius. si aut exigif dol⁹ tūc
nō p̄t iniquitas detegi nisi ex eisdē actis. qz als
nō p̄cluderet dolus q̄ nō cadit i ignoratē: nisi
facto arbitratoris occurrisset q̄ minus p̄bati-
ones facte essent. vbi aut corā arbitratorē nō
apparēt acta ad q̄ cōficiēda nō artat. de facili
nō p̄bat dol⁹ nisi p̄sumptiue. vt si absoluit in
totū vel i magna pte: et agēs vult p̄bare debi-
tū clarū. nā tūc cōcluderet dol⁹ p̄sumptiue. p̄e-
dicta itelligē de oīno nouis. nā ad p̄bandum
acta antiq̄: p̄nt noui testes p̄duci. vt si agēs
vult p̄bare corā arbitratorē aliqd̄ fuisse p̄ba-
tum. nō. an. in. d. c. q̄ntauallis. v. venio ad se-
xtum. vide. s̄. p̄ximo.

Arbitratoris laudū qm̄ petif reduci ad eq̄tatē
debet petēs p̄bare iniquitatez et lesione. non qz
laudo p̄sumat. s̄ qz petēs fundat se i lesione.
et hec ē ei⁹ intētio quaz habet p̄bare. et ideo si
ppter laudū ē re⁹ absolut⁹ i toto vel i magna
pte. et actor p̄ducit clara instrumēta vel testes
de debito: nisi appareāt alie circūstantie p̄su-
mif laudū iniustū: s̄ possibile sit arbitratorēz
habuisse p̄bationez sup exceptiōib⁹ qz p̄ his
nō p̄sumif. et qz laudū nō trāsit i rem iudicatā
nō. an. in. d. c. q̄ntauallis. v. venio. ad sextū.

idē si petēs reductiōez dicat se cōdēnatū et nō
apparet aliē q̄ sit debitor. coīpo laudū p̄bat
iniustū. vt nō. an. i p̄silijs suis cōsilio. ccvij. et
fuit opi. **F**rā. d̄ are. quā recitat. an. in. d. c. q̄n-
tauallis. v. venio ad septimū. ibi p̄ quē dicit
Frā. vide oīno s̄ vbo p̄sūprio. s̄. p̄sumif pro
Arbitratoris vel arbitri laudū si ē pe-
titū reduci ppter iniquitatē et petēs succubat: i
penā cōpromissi icidit nisi euidēter appareat
de causa iusta petēdi. nō. an. in. d. c. q̄ntauall
v. s̄ est dubiū. antepenul. colū.

Arbitratoris laudū si ē latuz sup eo qd̄ als per
sniazerat decisū: an valeat. vide s̄ vbo com-
Arbitrator p̄t p̄cedere vt arbi-
trator sup vno articulo: et vt arbitrator sup alio:
et vt iudex delegat⁹ sup alio qm̄ in iudicē dele-
gatū sit cōpromissū tāqz i arbitriū arbitratorē
et vna ptās p̄ aliā additā nō expirat. d̄ p̄bē. c.
nisi eēt. et ibi singulariter b̄ notat an.

Arbitriū simplicif p̄cessū itelligif d̄ ar-
bitrio boni viri. s̄ si addif vbo liberū:
itelligif q̄ p̄t etiā iniuste facē. dū tñ do-
lus mal⁹ absit. itē vbo videbit et verbū place-
bit. ipoztat arbitriū boni viri. s̄ vbo iudicio
tuo ipoztat liberū arbitriū. nō. Bar. in. l. si sit
legatū. in p̄ncipio. ff. de le. j. et plen⁹ i exuagā-
ti ad reprimēdā sup vbo videbit. vbi d̄ vbis
iudicio tuo dicit p̄trariū. idē i vbo plenū. idē
i vbo liberū. vt. ff. d̄ lega. iij. l. fideicō missa. s̄.
si sit. et ita ibi nō. Bar. et vide p̄ eū de arbitrio
generalif cōcesso. in. l. ambitiosa. ff. de decre.
ab ordi. fa. et vide glo. de vbo videbit. i. c. ij.
de cor. vici. et ibi p̄ an. et ibi plenissime p̄ eū in
c. j. de p̄sti. vbi de multis vbis loq̄t an impoz-
tent arbitriū boni viri. et de accusa. c. sup bis.
penul. colū. et vide sub vbo nolo. s̄.

Arbitriū differt a facultate et a p̄scia. nā qdam
cōmittūf i iudicē facultate. et in illis p̄t iudex
s̄m velle suū p̄cedē. qz sic agēdo facit qd̄ ius
vult. vnde nō ē op⁹ q̄rele. idē in cōmissis con-
sciētie iudicis. in q̄b⁹ nec appellat. si tñ appel-
lef opabit q̄ ad finem deuoluēdi vt superior
possit deliberare an qd̄ actū ē reuocēf **S**i cō-
missis arbitrio iudicis ē aduertēdū: q̄ aut cō-
mittūf ad arbitriū liberū. aut ad arbitriū cuz
causa. vel ad arbitriū iudicē siue boni viri. p̄i-
mo casu p̄t iudex s̄m velle suū p̄cedē acti eēt
cōmissū i ei⁹ facultate s̄m **F**o. an. qd̄ ē verum
s̄m **Bar.** i bis q̄ sūt leuis p̄iudicij. s̄ in bis q̄
sūt ḡuis p̄iudicij vt i sentētijs tenēf seq̄ regu-
las iurj naturalis et eq̄tatis rationalis. s̄ sit li-
ber a regulis iuris positivi et ciuilib. q̄nimo et
remedia iurj ciuilib ex q̄b⁹ eēt ius q̄sitū vt p̄e-
scriptio fuare tenēf. qz ex q̄ q̄sita sūt ex natu-
rali eq̄tate affixa. et illa tollere eēt p̄tra natura-
lem eq̄tatē. s̄ eni liberū arbitrium concludat

voluntate et ratione regulata dummodo excludatur dolus. illud est verum ubi non tamen iudicium tertium in lap. secundo modo quando committitur ad arbitrium cum causa. vel ad arbitrium iudicis vel boni viri. tunc non tenet sequi regulas civiles circa ordinatoria lites et modum procedendi. sed circa deciforia et modum finiendi sic: nisi et circa ipsa deciforia iam determinata aliter daretur arbitrium. quod tamen casu tenet sequi naturalem rationem. et quatenus illam egredif: per viam appellatiōis vel reductiōis ad arbitrium boni viri reuocabif. non. an. de costi. c. f. v. op. q. imo. sed Bar. in exuagan. ad reprimendam concludit: quod in commissis ad arbitrium boni viri iudex tenet sequi regulas civiles: etiam quod ad ordinatoria lites. et pro eo videt casus i. l. f. ff. de arbi. ubi patet quod si causa committitur in arbitrium eius arbitrio cognoscenda et finienda: tenet non solum in iudicando sed etiam in procedendo: etiam iuri ordine seruato. et hoc videt verum. sed dictum an. pro cedit in his quod committuntur ad liberum arbitrium. ut patet ex l. qua alle. C. de inoffi. testa. si quoniam. que loquitur de actu in libera facultate processu. et vide de oino sub verbo liberum.

Archidiaconi officium est inducere beneficia per episcopum. et alios in corpore possessione. et examinare ordinandos. quod officium potest alios exercere cum non sit electa industria certe persone. non. Ro. con. c. ccliiij. et vide sub verbo dignitas. et cura. et sub verbo platus.

Archidiaconatus de iure comitatus est maior dignitas per pontificalem. non. an. in. c. f. de offi. archi. et Jo. an. in. c. deliberatiōe. de offi. dele. li. vj. i. glo. iij. si. et vide sub verbo dignitas quod dicat maior.

Archidiaconus de iure comitatus potest (i. s. dignitas ecclesias infra limites sui archidiaconatus sitas visitare. et ab eis procuratiōez recipe semel in anno. ut patet i. c. madam. de offi. archi. et ibi gl. dicat quod aliud est ex consuetudine prescripta. sed textus nihil dicit de consuetudine. debet ergo glo. intelligi de iure. id est per archi. i. c. ad hec. e. ti. ubi dicit textus quod archi. habet iurisdictionez audiendi iurgias singulorum ei sollicitandi prochieles ac corrigendi et emendandi quod viderit corrigenda. id quod verbis indicat per archi. iurisdictionis visitandi. nec potest dici quod sibi loquitur de consuetudine. quia papa fuit de iure consultus et de iure respondit. et ideo declarat illum textus. hosti. et Jo. an. in. c. fi. eo. ti. sup verbo duntaxat. id est per archi. in. c. cum aplos. de censu. et in. c. f. in fi. e. ti. li. vj. iuncta glo. pua sup verbo plati. et hoc tenet Jo. an. i. c. cum satis. sup verbo aiaz. de offi. archi. id est tenet archi. xiiij. di. c. si quis magister. s. archidiaconi. et xxv. di. plectis. sup verbo cum iussione. nec obstat. c. fi. de offi. archi. quod ibi loquitur in abbatibus. et id est in prioratibus per actualibus et sequenter in ecclesiis collegiatis. quod cum sint maioris tituli non possunt per archi. visita

ri. sed tanquam de maioribus et grauioribus episcopo referunt. et hoc etiam per archi. ex textu dicti. c. ad hec. ibi ardua etc. sed prochieles ecclesie et alia beneficia inferiora que sunt minoris tituli. potest archi. visitare et hac distinctiōez faciunt hosti. et Jo. an. i. d. c. fi. sup verbo monasterio. et sup verbo duntaxat et per archi. ex textu. in. c. fi. de offi. archi. ubi est expressum quod archiepiscopus potest presbiteros in sua plebe minores titulos habentes visitare et de eis curam habere. ergo foris potest archidi. cuius iurisdictionis amplior est ut patet i. c. f. de offi. archiepiscopi. et hoc episcopus possit visitare ecclesias infra limites archidiaconatus presbitutas. non propterea impedit archi. quoniam et ipse visitare possit. ut non. Jo. an. i. d. c. madam. Item archi. potest visitare si vult semel in anno ecclesias extra archidiaconatum eius sitas. tamen in eadem diocesi in qua est archidiaconatus et hoc verum: episcopo alio non visitate. sed de termino in terminum tenet easdem de necessitate visitare. episcopo non visitate. ut non. Jo. an. i. c. f. de offi. archi. Archidiaconus non est platus si non assumit per electionem. ut non. Jo. an. in. c. ij. de iudi. vide sub verbo platus. s. appellatiōe plati.

Archiepiscopus de iure comitatus potest visitare omnes ecclesias sue puincie. de presbitero. c. cum ex officio. de censibus sopite. et melius de censibus. c. fi. li. vj. nec contra hec prescribi potest ut. d. c. cum ex officio. et vide sub verbo episcopus.

Archiepiscopo tenent omnes suffraganei iurare fidelitatem et obedientiam. de ma. et obe. cum dilecti. de puile. c. antiq. et vtrobique non. per glo.

Archiepiscopus ad loca exempta intra puincia suam declinat vel per ea transitu facies. potest ibi crucem ante se portare sacre et populo suo soleniter benedicere. ac in pontificalibus etiam cum pallio celebrare. et facere coram se etiam sine pontificalibus celebrari. sed extra puincia sua non potest archiepiscopus uti pallio etiam cum licentia eius ad que spectat: nisi sup hoc esset privilegium. sed pontificalibus scilicet crismado ordinado et degradado uti potest cum licentia diocesani loci. quod strictior est usus pallij quam pontificalium. ut i. cle. fi. de puile. i. tex. et glo. et de benedictione solenni non. Jo. an. i. c. abbates. de puile. li. vj. i. nouel. Archiepiscopus aliter et quando potest intrare diocesim et in subditos suffraganeorum suorum iurisdictionez aliquam exercere. vide de offi. ordi. c. pastoral. i. pn. et. c. f. e. ti. li. vj. et de presbitero. cum ex officio. et de sup. neg. pla. c. f. li. vj. et de foro. ppe. c. f. e. li. et de peni. et remis. c. penl. et de censibus. c. perpetuo. li. vj.

Archiepiscopus vide sub verbo dignitas.

Archinonum utrumque scriptura que reperit in archinon publico faciat plenam fidem. vide sub verbo scriptum. s. scriptura de archino.

Restare proprie est precipere alicui sub pena ne de loco certo recedat. non. Fracis. in cle. j. in pn. de hereticis.

Argumētū a contrario sensu nō habet locum quā eēt p̄tra alia iura. nō. glo. d̄ fo. cōpe. c. significasti. als validū ē. d̄ his q̄ fiunt a pla. cu3 applica. 7 vide an. in. c. publicato. ad fi. de elec.

Argumētū a cōiter accidētib⁹ ē validū i materia p̄bationū. nō. p̄ gl. 7 Butri. Bar. 7 Bal. in. l. neq; natales. L. de p̄bati.

Argumētū a cōtrario sensu habet locum quā sumit a v̄bis dispositiuis. vel ex v̄bis a q̄b⁹ sumitur causa finalis. secus si impulsiuus v̄bis. Itē secus quā sumit a v̄bis modalib⁹ vel narratiuis v̄l ab vna cā finali tm̄ vbi cause sūt plures. nō. an. de elec. publicato. ad finē.

Argumētū a seq̄la absurditatis siue vt euitet absurditas. ē validū in iure. vt patz de p̄ben. dudū. s̄. p̄siderantes. li. vj. in tex. 7 glo. 7 nō. Jo. an. in. c. quīs enī. e. ti. 7 li. i. nouel. 7 patz ff. de nego. ges. l. pomp. scribit.

Ama insignia alicui⁹ an alter possit si/ bi assumere 7 deferre. vide an. in. c. dilecta. de excef. pla.

Articul⁹ dat⁹ p̄ agentē interdicto recu/ pande in q̄ dicit se bñficiū q̄ spoliatus fuit: canonicē 7 legitime possedisse. de/ bet admitti lz articulās p̄ducatur suā institutio nē. nec dicat p̄ quē fuit institut⁹. qz postea in termino dato ad p̄bandū poterit institutiōem suā p̄bare p̄ scripturā vel testes Satis enī in articulo exp̄mit colorē eo ipso q̄ dicit se canonicē institutū: p̄sertim qz dicit⁹ articul⁹ nō est obiect⁹. s3 de iure dat⁹. ideo nō req̄rit tam exactā specificatiōez nō. Ro. p̄clu. cclxviii. 7 nō. an. d̄ resti. spo. c. i lris. xiiij. colū. v. ex his decidit. 7 vide s̄ v̄bo error. s̄. iudex recipiēdo.

Articuli de p̄scriptiōe exceptiōis dati p̄ decanū vel capl̄m p̄tra ep̄m visitatē: nō p̄cludunt nec admitti debēt nisi i eis def̄ d̄ alio pl̄ato q̄ hm̄oi iurisdictionez p̄tra ep̄m p̄scribit. vel q̄ illi scz decan⁹ 7 capl̄m p̄scripserit q̄ alteri pl̄ato subsint. nō. Ro. p̄clu. cclxxxiiij. idē dicit an. de p̄scrip. auditis. vj. colū. v. oppono q̄ non

Articuli dati sup̄ p̄scriptiōe sūt p̄clu (possit dētes eo ipso q̄ articulās dic̄ se legitime p̄scri/ psisse: lz nō dicat q̄ p̄ xl. annos. nō. Ro. p̄cl. cclxviii. 7 lz nō dicat q̄ tñ titulo possidet nō. an. de resti. spo. i lris. xiiij. colū. v. ex his deci

Articuli male specificati i p̄ma instātia (d̄f. p̄nt meli⁹ specificari in sc̄da. 7 nō dati in p̄ma p̄nt dari in sc̄da. nō. Ro. p̄clu. xxxv. vide. l. p̄ hāc. L. de tēp. app.

Articuli i materia obiectiua nō debēt admitti nisi exacte specificē. ideo excipiēs q̄ bñficiū resignatū p̄ adūfariū idē aduersari⁹ post resignatiōē tenuit 7 fruct⁹ p̄ se vel p̄ aliū p̄cipit nō audif nisi illū aliū exp̄mat 7 d̄ mādato ei⁹

specificē det. 7 idē in obijciēte p̄tra p̄mū impe/ trātē de p̄lūptiōe gr̄e sue p̄ acceptatiōez alteri⁹ bñficij p̄ se vel p̄ aliū factaz. nō. Ro. p̄clu. Articuli materia obiectiua lz re- (cclxv. quirāt exactā 7 magnā specificatiōez termino/ rū. scz nois. loci. 7 t̄pis. 7 aliaz. circūstātiarū de q̄b⁹ in. l. libelloz. ff. de accu. tñ de necessita te nō req̄rit specificatio diei 7 hore dūmodo mēsis 7 annus bñ specificē: nisi dies et hora essent de substātia materie i articulis deducte nō. Ro. p̄clu. cclxvj.

Articuli nō dicūt obiectiui s3 de iure p̄tis: quā tēdūt ad purificandū 7 implendū gr̄az articu/ lātis. lz directe 7 p̄ncipaliter inferāt ius alteri p̄ti nō cōpetere. tūc ergo dicūt obiectiui quā p̄ eos nō docef p̄ncipaliter nec in p̄sequētia de iure articulātis. s3 p̄ncipaliter docef de nō iure alteri⁹ p̄tis idē aduersarij. nō. Ro. cōclu. xxviii. vide oīno Old. p̄silio. cxv. 7 cxxxvii ac. cxxviii.

Articuli dati i certū casū 7 euentū: si ille casus nō cuenit. nō sūt admittēti: qz p̄bati non rele uāt. d3 q̄ articulās expectare illū euentū i quē dedit. anq̄ ad p̄bādū admittat. nō. Ro. p̄cl.

Articulās p̄t formari p̄ v̄ba iuris. (cclxv. lz cauti⁹ sit fieri p̄ v̄ba facti q̄ ad testē vt clari us p̄bet testis. nō. de resti. spo. in lris. xiiij. colū. v. ex his decidit.

Articuli p̄tra q̄s excipiē q̄ nō sint admittēdi p̄nt admitti saluo iure imp̄tinētū 7 nō admit tendoz. 7 ita h3 cōis practica p̄pter lites ab/ breuiādas. nō. Jo. an. de offi. dele. cū p̄tingit Articuloz v̄ba 7 etiā positionū. debēt (in ff. itelligi put ruditer p̄posita sūt 7 put vis seu natura v̄boz de facto importat. non aut recipiūt intellectū a natura subiecte materie: nec a iuris iterp̄tatiōe. vt nō. an. in. d. c. fraterni/ tatis. de testi. iij. carta. v. ex p̄dictis. p̄t deci di alia q̄stio. 7 idē nō. Jo. an. in. c. cū iohes. d̄ fi. instru. sup̄ v̄bo vnica tm̄ venditio.

Assetur⁹ siue adept⁹ d̄ q̄s bñficiuz. quā titulū habet siue ius i possessiōe bñficij s3 aut h3 ius tm̄: non d̄ assetur⁹ nec ad/ ept⁹ bñficiū. s3 ius i bñficio. vt ptz i. c. ne ca/ ptāde. de p̄cel. p̄ben. li. vj. vbi tex. ponit ista duo p̄ diuisis: assequi bñficiuz: et asseq̄ ius in bñficio. 7 ibi nō. Jo. an. i v̄bo tuipse. i nouel. la. fateor tñ q̄ v̄bū assetur⁹: p̄t verificari in asscutiōe iuris etiā sine possessiōe. vt ptz i. c. si is cui. 7 i. c. si paup̄ cleric⁹. de p̄bē. li. vj.

Atemprata lite p̄dēte reuocāt etiam post mortē attēptātis. nō. Ro. p̄cl. liiij 7 vide sub v̄bo iudex. s̄. snia. s̄. appel. Attēptata post appellatiōē legitimā nō vali/ danf. lz appellatiōi postea deferaf v̄l ei renū cietur. imo adhuc p̄nt peti reuocari per viam

attēptati. nō. an. d. eo q̄ mit. in pos. c. cū venif
sent. v. oppono q̄ papa. s. Ro. dicit q̄ attē/
ptata post appellationē a diffinitiva nō reuo-
cant p̄ modū attēptati post appellationē de
desertā: q̄n de desertiōe apparet ex actis. sec⁹
si desertio egeat alia p̄batiōe. l. aliquib⁹ visū
fuerit: q̄ cū exceptio desertionis sit p̄iudicia/
lis petitiōi attēptatoꝝ: q̄ d̄ illa exceptiōe eēt
aū oia cognoscēdū nō. Ro. ꝑclu. x. vide oino
ꝑ. s. b. v. bo. executio. s. executio facta p̄dēte.

Attēptata p̄dēte tpe appellādi reuocāf p̄ viā
attēptati sicut si post appellationē attēptata
forent. fallit in snia excōicationis q̄ lata aū ap-
pellationē nō reuocāf p̄ viā attēptati s. eget
absolutionis iudicio s̄m Jo. an. nō. Ro. ꝑcl.
dcccxx. v. de sc̄do. p̄dicta itellige i attēptat/
p̄dēte tpe. x. diez a die snie. s. attēptata p̄
dictos. x. dies a die snie aū appellationē q̄ tū
postea fuit itēposita infra. x. dies a die snie:
n̄ reuocāf p̄ viā attēptati s. p̄ viā iniusticie sic
docto de iniusticia i appellationis causa. nō.
Ro. ꝑclu. clxxxij.

Attēptata p̄ executiōe snie excōicationis post
appellationē ab ip̄a snia itēpositam. puta
denūciatio aggrauatio ⁊ reaggruatio. non
reuocātur p̄ viā attēptati q̄ speciale ē. in snia
excōicationis q̄ appellatio eā nō suspēdit. nō.
Ro. ꝑclu. ccccviij. vide an. in. c. bone. d̄ app.

Attēptata p̄dēte causa restitutiōis ad appel-
lādū: reuocāf p̄ viā attēptati. idō multo forti⁹
i attēptatis post restitutiōez ꝑcessam ⁊ aū ap-
pellationē itēpositā. durante tū tpe appellā-
di. fallit i attēptat/ circa cēsuras eccliasiticas.
nō. Ro. ꝑcl. cccclxxij. sed ꝑtrariū p̄mi dicti. nō.
Ro. ꝑclu. ccccxxvij.

Attēptata lite p̄dēte p̄ iudicē a q̄ aū appellati
onē a grauamie itēpositā. nō p̄nt reuocari p̄
iudicē ad quē p̄ viā attēptati. sec⁹ si forent at-
tēptata post appellationē vel inhibitionem.
nō. Ro. ꝑclu. cccclxxij.

Attēptata post appellationē itēpositā ante
diffinitiuā sniaz. nō reuocāf nisi in euētū veri-
tatis cause appellationis: s. p̄bata veritate
cause appellationis. idē in attēptatis p̄ appel-
lationē exiudicialiter itēpositā. p̄dicta itel-
lige nisi appellans obtulisset se p̄baturū cau-
sas ḡuaminis ⁊ nō fuit admīssus. q̄ tūc p̄ re-
uocatione attēptatoꝝ sufficit p̄bare causas le-
gitimā fuisse exp̄ssam: ⁊ se obtulisse p̄baturū
⁊ nō fuisse admīssum. fallit i appellationē etiaz
exiudicialiter itēposita sup electionib⁹ ca/
tbedraliū vel regulariū eccliaz. q̄ tunc q̄cqd
fit ꝑtra ⁊ post appellationē emissam ex causa
p̄babili l. nō oblata p̄batiōe: ē ip̄so iure nulluz
nō. Ro. ꝑclu. ccccxxvij. vide plene p̄ an. i. c.
bone. d̄ appel. vbi plene tractat materiam at-

temptatorum.

Attēptata p̄ iudicē vel ptē post appellationē
ex iudiciū itēpositā aū notificatiōez eiusdē
eis factā: nō reuocant p̄ modū attēptati ꝑꝑe
iustā ignozantie causam. nō. Ro. ꝑclu. cxcviij
vide an. in. c. bone. de appel.

Attēptata p̄ actorē lite p̄dēte post mortē rei ⁊
possessoris. p̄nt peti reuocari p̄ surrogatū ad
ius ⁊ litē defuncti. iudex tū nō ad instātiā ip̄i
us surrogati s. ex mero et puro officio debet
illa attēptata reuocare: faciēdo possessionem
cū fructib⁹ restitui. q̄ possessio nō dabit surro-
gato. s. manebit vacua donec lis fuerit finita.

Attēptata at post tertiuū nō p̄t surrogat⁹ pete
re reuocari p̄ viā attēptati. q̄ nūq̄ fuit lis int̄
illos duos. l. actor q̄ semp fuit i lite: bñ p̄t di-
ctam reuocatiōez petere. nō. Ro. ꝑ. cccxciiij.

Attēptatū dici nō p̄t si actor q̄ obtinuit i posses-
sorio itrauit possessionē ꝑꝑria autoritate ꝑo
executiōe snie: l. petitorū tūc penderet. ideo
p̄ viā attēptati nō possit peti reuocari talis
possessio. nō. Ro. ꝑclu. cccc. v. s. pone.

Attēptatū an dicat id qd iudex facit p̄ executi-
one snie a q̄ fuit appellatū: si appellās nō cer-
tificauerit iudicē de ꝑsecutiōe facta i termino
sibi assignato. vide sub v̄bo executio. s. execu-
tio snie nō impedit.

Attēptata lite p̄dēte nūq̄ veniunt reuocāda
ad instātiā illi⁹ ptis d̄ cui⁹ iure clare nō cōstat
p̄fertim q̄n reuocatio tendit ad restitutionē
possessiōis bñficij: ne def̄ viciosus ingressus.
nō. Ro. ꝑclu. clv. qd itellige q̄n notozie ⁊ cla-
re ꝑstat de non iure suo. nō. Ro. ꝑclu. clv. eo
tū casu pōt iudex reuocare ⁊ ex suo mero offi-
cio nō ꝑmoto. non vt p̄ti de cui⁹ nō iure ꝑstat
restituaf: s. vt tertio ꝑferaf. nō. Ro. ꝑcl. xiiij
in fi. ⁊ nō. an. in. c. bone. de appel.

Attēptata lite p̄dēte nō p̄nt peti incidenter re-
uocari. i q̄ petitiōe ⁊ reuocatione attēptatoꝝ
ꝑcedif̄ nullo iuris ordine fuato: cū iudex ex
mero suo officio p̄t ea in ꝑstinum reuocare. ⁊
req̄rif̄ vt agēs p̄bet titulū. nō. Ro. ꝑclu. xiiij
nō. an. in. c. bone. de appel.

Attēptata lite p̄dēte si quis petat reuocari in
causa beneficiāli: sufficit q̄ p̄bet se possedisse
tpe litis inchoate: ⁊ ea p̄dēte spoliatū fuisse
l. aliter possessionē suā nō colozet. q̄ b̄ inter/
dictū ē magis ꝑuilegiatū q̄ interdictū vñ vi.
ratio ē. q̄ hic offendif̄ iudex ⁊ ꝑs. sed i inter/
dicto vnde vi ibi ꝑs tū. nō. Ro. ꝑclu. xiiij. et
nō. an. in. c. bone. de appel.

Attēptata post appellationē i ptib⁹ ad curiā in-
tēpositā: p̄nt peti reuocari nō obstāte litis cō-
testatione facta sup appellationē. q̄ i quacūq̄
ꝑte iudicij pōt talis reuocatio peti. ⁊ ante oia
debet exp̄diri. nō. Ro. ꝑclu. clxxx.

Attēptata post appellatiōem si petant reuocari: nō sufficit pbare p̄ p̄fessionē appellati ap/ pellatiōem interpositā: nisi doceat q̄ infra .x. dies ⁊ p̄ habentē p̄tatem appellādi fuerit ap/ pellatū. nō. Ro. ꝑclu. clxxxv.

Attēptatorz remediū cōpetit spoliātū q̄ a spoli/ ato fuit vltimo spoliat⁹: nā facit p̄ vltimo spo/ liato: q̄ vltimū spoliatū ē p̄us purgāduz. nō. Ro. ꝑclu. clxxx. ⁊ vide sub v̄bo spoliatio.

Attēptans lite pendente nō solū venit p̄dēnā/ dus p̄ viam attēptati ad restitutionē possessi/ onis seu rei quā occupauit. s̄ etiā ad fructus p̄cipiendos quia violento possessori cōpara/ tur nisi habuerit pbabilez colorem dubij. nō. Ro. ꝑclu. xvj.

Attēptata lite p̄dēte nō p̄nt reuocari post cō/ clusionē in causa. nō. Ro. ꝑclu. lv. qd̄ verum ad instantiā ptis. s̄ ex mero iudicis officio nō p̄moto: reuocari p̄nt etiā post p̄clusionē. nō. Ro. ꝑclu. xiiij.

Attēptata p̄ ep̄m visitantez p̄ochialē eccliam sue diocesis. nō debēt reuocari ex eo q̄ rector illius ecclie p̄bet illa fuisse attēptata post ap/ pellationē p̄ eū iterpositā in q̄ dixit se ab ep̄o exemptuz p̄uilegio vel p̄scriptione: nisi p̄bet etiā exemptionē saltē aliquāliter s̄ non plene nō. Ro. ꝑclu. ccxxix.

Attēptatorz reuocatio nō habet locū i irretre/ ctabilib⁹. nō. Ro. ꝑclu. ccclxij. in fi.

Attēptata lite pendēte p̄ p̄curatorem non ha/ bentē ad hoc speciale mandatū non veniunt reuocanda p̄ viā attēptati. q̄ in generali mā dato nihil venit illicitū. nō. Ro. ꝑclu. lxxviiij ⁊ lap. in. c. eum q̄. de p̄ben. li. vj.

Attēptatorz sentētia p̄ quaz mādatur attem/ ptata reuocari: est executioni mādanda ante oia etiam anteq̄ de p̄ncipali cognoscat. que executio fieri debet etiaz in expensis in q̄bus pars extitit p̄demnata. nō. Ro. ꝑclu. xcvi. et ꝑclu. xcix.

Attēptatorz snia p̄ quā mādaf attēptata reuo/ cari: h̄z vim diffinitiuē. ideo p̄ ea taxabit tan tū notorio quātum p̄ diffinitiuā. ⁊ p̄ registro quātum p̄tinet. p̄ aduocato autē ⁊ p̄curatore ad arbitriū iudicis put viderit eos laborasse vt nō. Ro. ꝑclu. xcvi.

Autoritas q̄n req̄rit ad validitatē act⁹ oportet q̄ in ip̄o actu vel statim ⁊ ime/ diate post iterueniat. vt de decimis. c. cū iohānes. vbi ponit statim collectis fructi/ bus post iterueniat als̄ nihil opaf nō. Anno. de ꝑsue. c. cuz ꝑsuetudinis. ⁊ de re. ecclie. non alie. c. s. li. vj. ⁊ an. in. d. c. ꝑsuetudis. Bar. i. l. si q̄s mihi bona. s̄. iussū. ff. d̄ acq̄. here. ⁊ Bal. in. l. nec q̄c̄q̄. s̄. vbi decretū. ff. de offi. p̄cō. et l. j. ⁊ vide sub v̄bo p̄latus.

Autoritate pape d̄ fieri qd̄ facit legat⁹ ex speci/ ali cōmissiōe. sec⁹ si facit iure legatiōis. q̄ p̄i/ mo casu facit vt delegat⁹. sc̄do vt legat⁹. de p̄ ben. c. eū q̄. als̄. h̄i qui. ⁊. c. si eū. ⁊. c. si aplice. li. vj. Primū casū intellige q̄n i speciali cōmis/ sione specialiter exprimit q̄ legat⁹ autoritate pape faciat. sec⁹ si nō exprimit s̄z simpliciē mā/ dat legato vt aliqd̄ faciat qd̄ t̄n ad eū iure or/ dinario p̄tinebat: p̄tz de rescriptis. cū aliq̄b⁹ in fi. li. vj.

Autoritas cui⁹ diocesani req̄rit i alienatiōe rei site i vna diocesi. ⁊ spectātis ad eccliaz alteri⁹ diocesis. vide Jo. an. de p̄uile. c. pastoralis.

Autoritate n̄ra facta dicūt p̄ nos facta. q̄ oia n̄ra facim⁹ q̄b⁹ n̄raz imprimur autoritatē. de p̄bē. aplice. li. vj. C. de vete. iu. enucle. l. j.

Auditor sacri palatij nō p̄t post mortez pape p̄cedere i causis: etiā an mortem inceptis. nō. an. in de. auditor. i fi. d̄ re scriptis. ⁊ vide sub v̄bo appellatio. ⁊ vide s̄b v̄bo iudex auditor.

Auis patern⁹ ⁊ auia paterna i successi/ one nepotis in bonis ex linea q̄si pater na q̄stis excludūt matrē. ⁊ s̄i s̄ter auus matern⁹ ⁊ auia materna i bonis ex materna li/ nea q̄stis. excludūt patrē. ⁊ idē in pauo ⁊ p/ auia. ⁊ alijs superiorib⁹ ascēdētib⁹. C. de bo. q̄ libe. l. q̄ sit. ⁊ nō. Bar. C. successio edic. ita q̄. In alijs autē bonis aliūde q̄ ex linea pater na vel materna q̄stis: succedit ascendēs p̄i/ mior i gradu ex quib⁹ linea paterna vel m̄na. sit. C. ad tercu. auē. defunc. Bal. autē dicit q̄ s̄z in lucris nuptialib⁹ q̄ ad nepotē ex linea pa/ terna v̄l materna puenerūt. p̄ferat ille auus ex cui⁹ linea bona fuerūt: t̄n i certis bonis ex q̄cunq̄ linea acq̄stis p̄ferat ascendēs p̄ior in ḡdu. ⁊ si sint plures i eodē gradu oēs pariter admittant. vt ip̄e. nō. in. d. l. qd̄ sic. ⁊ in auē. defuncto. C. ad terculia. v. quō vtz pater.

Aui ⁊ auie appellatiōe p̄tinet ⁊ cōp̄hēdit etiā pau⁹ ⁊ pauia de p̄pria ⁊ vera significatiōe. ⁊ i auē. vt s̄z matri et auie. C. q̄n muli. tute. off. s̄ugi. poss. admittat auia ad tutelā ceteri muli erib⁹ exclusis: nō itelligit̄ exclusa pauia ⁊ nō per Bal. ⁊ Bar. ff. de postu. l. an eoz. s̄. item pomponius.

Autē ista dictio ē adūsatiua. ⁊ de ei⁹ na/ tura ē aduersari his q̄ sūt eiusdez gene/ ris. vt si dicerē scholares legūt petrus aut currit. itelligit̄ petr⁹ s̄z scholaris. nō. per glo. ⁊ Bar. ff. de adul. l. mariti. s̄. finali.

Annit⁹ qui ex forma statuti non debet audiri si nō fuit p̄tra euz opposita cau/ sa appellatiōis. vide sub verbo